

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświadczeniowych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 złr. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 złr. 90 ct. miesięcznie. „Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ówczesni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — „Tygodnik Ilustrowany” dla prenumeratorów *Gazety Lwowskiej* kosztuje we Lwowie rocznie 10 złr., półrocznie 5 złr., kwartalnie 2 złr. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail, Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską” wynosi za drugie ówierócze, w miejscu 3 złr., pocztą 4 złr.; za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 złr., pocztą 1 złr. 35 ct. Z „Przewodnikiem” za drugie ówierócze w miejscu 3 złr. 75 ct., pocztą 4 złr. 75 ct.; za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 złr. 30 ct., pocztą 1 złr. 65 ct. Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy, zawartej z redakcją warszawskiego „Tygodnika Ilustrowanego” zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą piękne to pismo, celujące tak doбором treści literackiej jak i artystyczną wartością ilustracyjnego, po cenie znacznie niższej.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 stycznia 1892 r. warszawski „Tygodnik Ilustrowany”, po następującej cenie:

W Lwowie:	kwartalnie	2	50	ct.
	miesięcznie		84	„
Na prowincyi:	kwartalnie	3	15	„
	miesięcznie	1	5	„

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 27 lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór Tadeusza Cieńskiego na prezesa, o-

raz Edmunda Schnurpfeila na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Zaleszczykach.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8 marca b. r. kierownikowi ekspozytury policyjnej w Szczakowie, komisarzowi policyi Ludwikowi Miłskiemu, nadać najmiłościwiej złoty krzyż zasługi z koroną.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 6 marca b. r. cywilnemu strażnikowi lwowskiej dyrekcji policyi, Jakóbowi Günsbergowi, w uznaniu jego znakomitej działalności służbowej, nadać najmiłościwiej srebrny krzyż zasługi.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4 marca b. r. woźnemu krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie, Janowi Paliczuk, z powodu przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, nadać najmiłościwiej srebrny krzyż zasługi.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 16 marca.

W Paryżu nowa sprawa, świeże wywołanie rozdrażnienia, które odwraca uwagę od innych bieżących wypadków polityki i sprawia tym razem nieprzyjemność zarówno umiarkowanym jak radykałom. Powodem stała się najniespodzianie przysięga dla Rosyi, przyjaźń, którą do niedawna manifestowano bardzo jaskrawo. Nieukontentowanie to wywołała nieostrożność organu dawnego, który obecnie bywa wyrazem zapatrywań ministerstwa spraw zagranicznych, mianowicie dziennika *Mémorial Diplomatique*. Korespondent petersburski tego czasopisma podał w wyrazach zbyt jasnych wiadomość o wpływach Rosyi, które się przyczyniły do

utrzymania w gabinecie pp. Freycinet i Ribota. Czy wistocie wpływy te były tak skuteczne, niewiadomo, ale faktem jest, że obudziło to wielkie niezadowolenie u wszystkich niemal frakcyj. Francuzi nie lubią być w po-dejrzniu zależności od kogoś. Niechże też manifestuje się wprawdzie bardzo ogólnie, ale że jest, to widoczna; że zaś przytem zachowują ogólnieść zarówno umiarkowani jak radykałni, to naturalne wobec życzenia, ażeby nie uraziło Rosyi.

Że jednak we Francyi jest i frakcja, która w dzisiejszych czasach nie wiele ma do stracenia a nadziei prawie żadnej, mianowicie frakcja bonapartystów, więc też i jeden z tego grona, zawsze do głośniejszych i rozgłoszonych wynurzeń skory, wyraził się otwarcie o tem, co inni wypowiadali tylko półśłówkami. Bezwzględny tym jest p. Paweł Cassagnac, który w artykule swoim uczciwiej państwo północne bardzo uprzejmie i udowodniwszy, że pp. Freycinet i Ribot nie są znowu tak niezbędni, oświadcza dalej: Gambetta oddawał się patronatowi Anglii. Sądono wówczas, że toby uderzył na Gambettę, uderzyłby na Anglię. P. Juliusz Ferry szukał opieki we wpływach Niemiec i uderzał na Ferry'ego znacząco wtedy tyle, co prowokować Niemcy. Nakoniec pp. Ribot i Freycinet szukają tarczy dla swojej ambicji w sojuszu z Rosyją. Gdy się ich słyszy mówiących, to zdaje mi się, że zerwanie z nimi byłoby zerwaniem z carem. Ten nieznosny wyczał i sposób weigania zagranicy w wewnętrzną politykę Francyi, musi się raz skończyć. Dla zamianowania ministrów francuskich mogą być decydującymi tylko francuskie względy.

Ta sprawa, przedstawiona tak jasno przez Cassagnaca i uderzenia prasy na prezydenta republiki, umożliwiła gabinetowi pod innym względem zachowanie stanowiska odpornego. Oddanie podsekretaryatu kolonij pod dyktando ministerstwa marynarki, wywołało oburzenie we wszystkich stronnictwach. Zanosilo się już na burzę, był już gotowy w Izbie wniosek w sprawie kolonialnej, dla którego żądano nagłości, tymczasem proste odrzucenie nagłości przez prezesa gabinetu wystarczyło, ażeby wniosek odroczyć do czasu nieokreślonego. Wszystko to przyszło do skutku tak łatwo, jedynie dzięki owemu ogólnemu rozdrażnieniu, którego przyczyną była sprawa, na wstępie wyja-

śniona. Zdrażnięta ambicja Francuzów, a z drugiej strony konieczność polityczna, zniwelająca znieść to niezadowolenie po ci-chu, pozbawiła na chwilę równowagi wszystkie stronnictwa. Przewidywać jednak można, że upokorzenia tego nie zapomną panu Ribot tak prędko.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

C. k. Rada szkolna krajowa uchwaliła na posiedzeniu z dnia 14 marca 1892:

- 1) Wyrazić Piotrowi Dewosserowi, nauczycielowi szkoły ludowej w Tokach, uznanie za długoletnią, wydatną działalność w zawodzie nauczycielskim.
- 2) Wyrazić podziękowanie Andrzejowi hr. Potockiemu za ofiarność na rzecz szkoły ludowej w Krzeszowicach.
- 3) Zatwierdzić wybór Andrzeja hr. Fredry na delegata Rady powiatowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Rudkach.
- 4) Zatwierdzić wybór Adama Grabowienieńskiego, naczelnika sądu powiatowego w Dolinie na zastępcę przewodniczącego Rady szkolnej okręgowej w Dolinie.
- 5) Przenieść nauczyciela Stanisława Szarka ze względów służbowych z Raciborowic do Dąbia (Kraków).
- 6) Przekształcić szkołę 2-klasową na Zniesieniu od 1 września 1892 na 4-klasową o 3 nauczycielach z pełną płacą i 1 nauczycielu młodszemu.
- 7) Zorganizować szkoły etatowe: w Hujcu (Rawa), w Bartnem (Gorlice) i w Uniatyczach (Drohobycz) od 1 września 1892 zaś w Podusilnej (Przemysły) od 1 września 1893.
- 8) Przekształcić szkołę filialną w Markowcach (Tłumacz) od 1 września 1892 na etatową.
- 9) Zamianować: Waleryana Schumachera nauczycielem 4-klasowej szkoły pospolitej, połączonej ze szkołą wydziałową męską w Sokalu; Adama Słomkę, nauczycielem szkoły etatowej w Ulwówku; Andrzeja Kmiecika, nauczycielem szkoły etatowej w Bożykowie; Karola Gigla, nauczycielem szkoły filialnej w Brzuchowicach; Władysława Gadowskiego, nauczycielem szkoły filialnej w Wilczyskach i Adolfa Bilgera, nauczycielem

MAURYCY JOKAI

(Dokończenie).

Niebawem mógł powrócić do Pesztu, gdzie wśród wytrwałej i coraz to więcej uznawanej pracy, przy boku kochanej żony, która znowu występowała w teatrze węgierskim, spędził następne dziesięciolecie. Kiedy w czasie wojny włoskiej obudziło się ponownie w Węgrzech życie publiczne, Jokai należał już do grona mężów, znanych w całym kraju. Od r. 1858 wydawał on wielki dziennik „Hon” (ojczyzna), w którym zapelniał równocześnie rubrykę artykułów wstępnych i felieton. Razu pewnego ogłosił nadesłany przez pewnego magnata artykuł, domagający się przywrócenia konstytucji. Gubernator redaktora i autora stawiał przed sąd wojenny i zapowiedział im z góry, każdemu trzy miesiące więzienia. Przed sądem Jokai wygłosił w swej obronie długą, ognistą mowę. Wyrok zapadł na rok ciężkiego więzienia w kajdanach przy wodzie i chlebie, utratę szlachectwa i 1000 zł. grzywnien. Po odczytaniu wyroku, Jokai odezwał się do auditora:

— Cóż to znaczy? Gubernator zapowiedział nam przecież tylko trzy miesiące więzienia?

— Tak, — odpowiedział auditor z uśmiechem — trzy miesiące za artykuł, ale dziesięć miesięcy za świetną obronę!

Pisarzowi tych zdolności i tej bujnej wyobraźni, co Jokai, nastroczała się wyborna sposobność patetycznego opisu swego męczeństwa à la Silvio Pellico. Ale pociechy i prawdomowny humorysta madziarski ani o tem nie pomyślał. „Życie moje w więzieniu, — opowiada — było najzabawniejsze. Komendant cytadeli odwiedzał nas codziennie, aby słuchać i opowiadać anegdotki, i zabierał nas na przechadzkę. O kajdanach nie było mowy. Do „chleba i wody”, mogliśmy z hotelu sprowadzać najdroższe łakocie. Popołudniu przybywali przyjaciele z klubu peszteńskiego na partyę taroka. Jeden z nich, Beniczky, późniejszy sekretarz stanu, raz z oburzeniem zawołał: Takie więzienie nie nic nie warte, zbywa mu na wszelkiej poezyi! — Kolegę — więźnia i profosa, zabrakł kiedyś do willi mojej za miastem, gdzie nas żona uczęstowała sutym obiadem. Potem próbowaliśmy długo mego świeżego wina. Gdyśmy wracali późno do więzienia, nie chcieli nas wpuścić; szczęście, żeśmy mieli z sobą profosa, bo inaczej nie byłibymy się dostali do kwatery.

W całym życiu nie miałem tyle wzyt, co przez ów miesiąc — bo tak długo tylko trwało jednoroczne więzienie. Z najdalszych stron kraju przybywali goście, magnaci, hrabiny i artyści. Odbywaliśmy istne *cercle*. Pewnego razu chorowała pani z arystokracji, której trudno było wejść na drugie piętro, zaprosiła nas do swego powozu. Odbyla się więc wizyta na ulicy. Już miałem tego aż nadto. Nieustanna procesya go-

ści nie pozostawiała mi ani chwili do pracy. Wreszcie prosiłem, aby przynajmniej na kilka godzin zamknięto drzwi na klucz, jak się należy w więzieniu, i napisano na nich godzinę recepcyi!...

Od chwili przywrócenia stosunków konstytucyjnych w r. 1861, Jokai bez przerwy zasiadał w sejmie, zrazu jako osobisty przyjaciel Tiszy na ławach opozycji, po „fuzyi” r. 1875 na ławach stronnictwa rządowego. Nie dawno temu w Akademii francuskiej powiedziano o Augierze, że nienawidził polityki, i *qu'il la tenait pour la moins exacte, la moins respectable des sciences; il la classait entre l'astrologie judiciaire et l'alchimie*. Także romansopisarz madziarski narzeka na politykę. Nazywa ją kochanką, która przywłaszczała sobie jego najlepsze myśli, za którą gonił od jednego krańca kraju do drugiego i która go trzymała w swych więzach, jakby niewolnika. „Często stroniłem dla niej połowę majątku i rzucałem się w największe niebezpieczeństwa. Dla niej narażałem się na obelgi i przekleństwa i pokłóciłem się z przyjaciółmi. Czasem zbryzdziwszy sobie jez tyranie, usiłowałem od niej uciec, ale przywabiła mnie znowu do siebie i nie wypuszczała z swych więzów. A gdyby to przynajmniej była piękna kobieta! Ale nie! była to brzydka, wyrozównana, stara baba, zalotna, zmienia, wiarołomna, kłamliwa, zawsze do oszczerstw gotowa i wywodząca w pole wszystkich swych adoratorów.”

Z tem wszystkim dotąd pozostał jej wier-

skiej, tylko że dawny swój okręg Koszycki na północnym krańcu Węgier zamienił na niemiecko-serbski okręg Orawicę w pobliżu Dunaju, gdzie został wybrany jednomyślnie. Oprócz mandatu poselskiego piastuje godność naczelnego redaktora węgierskiego działu rozpoczętego pod auspicjami s. p. Najd. Arcyksięcia Rudolfa wydawnictwa: „Austro-Węgry w słowie i obrazie”; kierując organem rządowym *Nemzetem*, bez przerwy pisze powieści, w wolnych chwilach maluje i t. d.

Na wylczenie samych tytułów powieści Jokai potrzebna kilka łamów. Poprzestaniemy więc na kilku uwagach o rodzaju twórczości madziarskiego poety, który jak Kraszewski, napisał więcej dzieł, niż inni czytali. Jest to świetny romantyk. Jego bohaterowie i bohaterki często, choć nie zawsze, są to istoty nadzwyczajne, obdarzone wszelkimi siłami i zdolnościami, dla których nie istnieje żadna niemożliwość. Najtrudniejszych rzeczy dokonywają ze zdumiewającą łatwością. Odkrywają tajemnicę, praojczyznę narodu madziarskiego, ztamtąd w balonie zapomnianych braci przywożą do Węgier, rozwiązują kwestię socyalną przez usunięcie ródzy, wynalezieniem sztucznego deszczu wyswabdzają rolnictwo z zależności od warunków temperatury, urzekiwistniają mrzonkę wiecznego pokoju, pokonywają zarazę i zaludniają puste części świata, niekiedy nawet zaglądają do przyszłych stuleci. Ta wybujała romantyka najczęściej jednak basuje po tle narodowo-węgierskiem, nakreślonem z niezrównanem realizmem. „Gdy podróżuję po kraju —

młodszym 4-klasowej szkoły ludowej w Cieszanowie.

10) Zamianować Wojciecha Polka zastępcą nauczyciela seminarium nauczycielskiego męskiego w Krakowie.

11) Przysłać Franciszkowi Nowosielskiemu, profesorowi c. k. gimnazjum w Samborze 2 dodatek pięcioletni od 1 marca 1891.

Sprawy sejmowe.

(Sprawozdanie Wydziału kraj. o sprawach górniczych).

(§) Dalszem przedłożeniem, jakie Wydział krajowy Sejmowi przedkłada, jest sprawozdanie w przedmiocie spraw górniczych.

Ze sprawozdania tego wyjmujemy jedną ważniejszą kwestję, o której dotąd nie pisaliśmy, t. j. polecenie sejmowe, aby Wydział krajowy zbierał zestawienia statystyczne o produkcji handlu nafty i publikował częściej niż w całorocznych odstępach, uzupełniając je, o ile to być może, wiadomościami o produkcji i handlu temi produktami za granicą.

Wydział krajowy polecił swemu inżynierowi gór. aby ułożył w tym celu odpowiedni kwestyonaż, rozesłał go przemysłowcom *ad hoc* wybranym i odpowiedzi ich w kwartalnych odstępach czasu, w krajowych i wiedeńskich fachowych lub ekonomicznych pismach publikował, prócz tego, ma on z publikacji angielskich, niemieckich i rosyjskich zestawiać o produkcji nafty i jej handlu wiadomości objęte kwestyonażem dla przedsiębiorstw krajowych i porównawcze wykazy, o ile się to da, układać. Wydział kraj. podnosi jednakowoż, że istotną trudność w wykonaniu uchwały sejmowej stanowi to, iż samo podawanie dokładnych dat, statystycznych o produkcji nafty jest dla przedsiębiorstw i właścicieli tych kopalń lub dystalarni ciężarem, którego korzyści nie wszyscy uznają. Druga trudność powstaje z rozszerzenia przedsiębiorstw naftowych po znacznej przestrzeni naszego kraju i braku jednej centralnej arterii zbytu. Cała produkcja n. p. Kaukazu koncentruje się w dwóch tylko punktach, w Baku nad morzem Kaspijskim i w Noworossyjsku nad morzem Czarnem. Z Baku mimo, iż są tam liczne większe i mniejsze dystalarnie, rozechodzi się nafta tylko morzem ku Włódze i jedną koleją ku Batumowi.

Przedsiębiorstwa zaś czarnomorskie są prawie wszystkie w ręku jednego towarzystwa, i mają tylko jedną dystalarnię w porcie w Noworossyjsku, o wykazy więc produkcji i eksportu w obu wypadkach bardzo łatwo. Wydział krajowy mniema, że w ciągu roku bieżącego publikacje powyższych dat statystycznych rozpocznie, a to naprzód ze względu na pomoc osób w tem interesowanych; Wydział krajowy, Towarzystwa naftowego, następnie zaś ze względu, że przemysł nasz naftowy tak dalece wzrósł, iż raczej z korzyścią dlań, niż ze szkoda, może być obraz jego przedstawiony. Dyrekcyja kolei żelaznych obecnie w jednych skoncentrowanych rękach, i kontrola władzy skarbowej nad produkcją destylatu, spowodowana poborem podatku konsumcyjnego, dadzą tak ścisłą kontrolę wykazów ogólnej produkcji, iż Wydział krajowy nie ma wątpliwości, że publikowane zestawienia będą prawdziwe.

opowiada w „Strefach ducha“, — ze wszystkich stron przynoszą mi podania, przekazywane z pokolenia na pokolenie. Dziejopisarze i badacze starożytności zwracają moją uwagę na wypadki, dostarczające tła do powieści, opisują i pokazują mi ciekawe osobistości — słowem, cały naród węgierski jest współpracownikiem dzieł moich“.

„Dlaczego — pyta w jednym z ostatnich dzieł swoich — mam być idealistą, a ci zasługują na nazwę realistów, którzy należą do szkoły Balzaca i Zola? Prawda, że napisałem różne dziwaczne rzeczy, które mi wskazała bujna wyobraźnia; ale w całości prace moje odtwarzają wiernie i zgodnie z prawdą życie narodu węgierskiego. Cały mój sposób myślenia czyni mnie pisarzem realistycznym, i mówię: takiem jest życie“. Dodajmy: życie, widziane przez pryzmat poezji, nie zaś stawiane przed aparatem fotografa. Często ani akcyi powieści Jokaia nie można mierzyć miarą prawdopodobieństwa, ani charakterów jego bohaterów miarą prawdziwości; ale wszystkie szczegóły ich narodowego tła występują plastycznie, pełne życia, prawdy i zdrowia, nakreślone z tym serdecznym humorem i z tą gorącą miłością kraju, które sprawiają, że każdy utwór jego witamy jakby zieloną, woniejącą oazę w wielkiej pustyni rozstrajającego nerwy realistycznego pesymizmu

Wiedeń, w marcu 1892 r

E. L.

Wydział krajowy wnosi ostatecznie o przyznanie kredytu w kwocie 12.900 zł. na różne cele górnicze.

Nadto żąda Wydział krajowy od Sejmu upoważnienia do poczynienia starań u Rządu o ustalenie wykładów o górnictwie i przemysle nafty i wosku ziemnego w tutejszej wyższej szkole politechnicznej, i o urządzenie takiego zbioru przyrządów wiertniczych, któryby nietylko dla wykładów był pomocnym, ale i przedsiębiorców tych prac z najnowszymi metodami i wynalazkami w tej dziedzinie obznajomił.

Następnie żąda Wydział krajowy upoważnienia do oświadczenia Rządowi gotowości przyczynienia się połową potrzebnego na ten cel funduszu do kosztów założenia muzeum, byle go Rząd następnie tak, jak inne muzea szkoły politechnicznej, dotował i utrzymywał.

(Z komisji budżetowej, prawniczej i gospodarstwa krajowego).

Komisja budżetowa załatwiła dziś, na podstawie referatu p. Włodzimierza Kozłowskiego, preliminarz budżetu Zakładu kulturalnego na rok 1892.

Wydatki zwyczajne wynoszą 173.707 zł., nadzwyczajne 16.214 zł., razem 189.921 zł. Preliminarz ten jest wyższy od preliminarza Wydziału krajowego, a podwyższenie nastąpiło w skutek ustnego oświadczenia członka Wydziału krajowego, dra Hoszarda, iż ceny żywności już po ułożeniu preliminarza przez Wydział krajowy, znacznie poszły w górę.

Dodać tu należy, że komisja budżetowa zaakceptowała wszystkie wnioski ankiety, złożonej przez Wydział krajowy, dla reorganizacji Zakładu kulturalnego.

Wstrzymano jedynie decyzję co do dobudowania 2 skrzydeł do gmachu kulturalnego.

Na posiedzeniu komisji podniósł bowiem p. Czyżewicz, że korzystniejszym byłoby wybudowanie 2 osobnych pawilonów, aniżeli dobudowanie skrzydeł do obecnego gmachu. Wydział krajowy ma przedłożyć dodatkowo komisji kosztorys budowy takich pawilonów.

Komisja prawnicza załatwiła dziś sprawozdanie Wydziału krajowego, o wnioskach dążących do zmiany sejmowej ordynacyi wyborczej.

Na podstawie sprawozdania p. Fruchtmanna, komisja uchwałała zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego przedstawić Sejmowi potrzebę powiększenia liczby posłów z miasta Lwowa o dwóch, zaś z m. Krakowa o jednego posła; z tym dodatkiem, aby wybory uzupełniające jeszcze w bieżącej sesji dokonane zostały. Nadto przedstawia potrzebę przyznania głosów wirylnych: prezesowi Akademii Umiejętności w Krakowie i rektorowi Szkoły politechnicznej we Lwowie.

Wszyscy członkowie komisji prawniczej, z wyjątkiem pos. Rożankowskiego, oświadczyli się za powyższymi wnioskami. P. Rożankowski, wychodząc z założenia, że potrzebną jest zmiana całej ordynacyi wyborczej, oświadczył się za przejściem do porządku dziennego.

Również załatwiła komisja zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego projekt ustawy, uzupełniającej postanowienie ustawy krajowej o założeniu i wewnętrznym urządzeniu ksiąg hipotecznych.

Referentem był p. Klemensiewicz. Komisja gospodarstwa krajowego obradowała nad sprawozdaniem Wydziału krajowego o szkole rolniczej w Czernichowie. Ponieważ Wydział krajowy proponuje rozszerzenie tego zakładu znacznym kosztem, postanowiła komisja rzecz tę dokładniej zbadać, i w tym celu wybrano subkomitet, który z powołaniem rzeczoznawców ma kwestję rozszerzenia zakładu na podstawie planów i kosztorysów bliżej rozpatrzyć.

Fundusz welficki.

W chwili gdy sprawa funduszu welfickiego dzięki pojednawczym intencjom cesarza Wilhelma weszła na tak pomyślne tory, nie będą bez interesu niektóre szczegóły dotyczące dziejów tego funduszu niemniej rokowań przeprowadzonych w tym przedmiocie ostatnimi czasy.

Konfiskatę majątku domu hanowerskiego poprowadził w roku 1668 ówczesny hrabia Bismarek, motywując to zarządzeniem potrzebą odjęcia królów Jerzemu I środków do prowadzenia nieprzyjaznych przeciw Prusom działań. Po śmierci króla Jerzego w r. 1878 mniemano, że odpadły powody, któremi starano się upozorować konfiskatę. Jednośna jednak ustawa przeprowadzona w sejmie, zawiera klauzulę, iż może być ona uchyloną tylko w drodze nowej ustawy krajowej. Wprawdzie znakomici juryści wypowiedzieli i umotywowali gruntownie w Izbie deputowanych zdanie, że ze śmiercią króla Jerzego traci konfiskata sama przez się moc obowiązującą tak, iż nie potrzeba wcale do

jej formalnego zniesienia nowej ustawy, rząd pruski jednak idąc za wolą Bismarcka, oparł się temu i konfiskata została po roku 1878 nadal utrzymana. W sprawie zniesienia konfiskaty po śmierci króla Jerzego nie toczyły się zresztą żadne rokowania między księciem Cumberlandem i rządem pruskim, ks. Bismarek bowiem nie chciał wchodzić stanowco w jakiegobądź układy i w ogóle poruszać tego przedmiotu, zaś ks. Cumberland nie mógł ze swej strony podejmować w tym kierunku żadnych kroków. Gdy w roku 1885 zmarł bezdzietny książę Wilhelm Brunzwicki a kwestya tronu w Brunzwicku weszła na porządek dzienny, powzięła niemiecka rada związkowa pod dniem 2 lipca 1885 uchwałę tej treści, iż książę Ernest August (Cumberland), chociaż jest najbliższym sukcesorem, nie może objąć tronu, albowiem znajduje się w nieprzyjaznym stosunku do państwa związkowego Prus i dla tego też pretensye jego do Brunzwicku, stanowiącego część terytorium związkowego, nie dadzą się pogodzić ani z zasadami, na których opiera się związek ani też z konstytucją cesarstwa niemieckiego. Uchwała taka zapadła pomimo, że książę w patencie zawiadamiającym o zamiarze objęcia rządów wyraźnie oświadczył, że jako władca Brunzwicku uznaje w zupełności cesarstwo i jego konstytucję. Przeciw tej uchwale rady związkowej książę wniósł protest, który wszakże pozostał bez skutku. W Brunzwicku ustanowiono regencję z członkiem królewskiego domu pruskiego na czele a książę Cumberland pozostał nadal w Gmunden pod Wiedniem.

Również po śmierci cesarza Wilhelma I położenie w niczem się nie zmieniło, a toż samo za krótkiego panowania cesarza Fryderyka, chociaż faktem jest, iż nieszczęśliwy ten monarcha, pomimo uporu ks. Bismarcka i jego pogroźek iż ustąpi, objawił życzenie podjęcia rokowań z ks. Cumberlandem. Nim jednak poczynione zostały przedwstępne kroki, nastąpiła katastrofa a z nią zmiana tronu. Zwrot radykalny w istniejących dotychczas stosunkach, nastąpił dopiero na początku b. r. W ostatnich dniach stycznia przybył do Gmunden dyrektor krajowy prowincji hanoverskiej, baron Hammerstein, aby z polecenia kanclerza Caprivi'ego zawiązać rokowania w sprawach majątkowych, z wykluczeniem kwestyj politycznych. Baron Hammerstein zabawił krótko w Gmunden, konferencye zaś, jakie odbył z ks. Cumberlandem, dostarczyły podstawy, na której można było snuć w Berlinie dalsze pertraktacje. Pruski minister skarbu, dr. Miquel, prowadził imieniem ministerstwa układy z pełnomocnikami księcia, tajnym radcą Wense i tajnym radcą rządowym Brüelem, a już w pierwszych dniach marca osiągnięto zupełne porozumienie. List księcia do cesarza, ogłoszony przed kilku dniami w berlińskim *Reichsanzeigerze*, był poniekąd przypieczętowaniem tego porozumienia. Jak zapewniają ze strony dobrze poinformowanej, rząd pruski nie zajmował w tych rokowaniach bynajmniej stanowiska, jakoby wydanie majątku powinno nastąpić tylko pod warunkiem abdykacyi, lub zrzeczenia się praw księcia do tronu.

Nie ma też w liście księcia do cesarza ani słowa o abdykowaniu z tych praw, a jest tylko o tem mowa, że książę nigdy ani nie powoduje, ani nie aprobuje, by z pomocą znajdujących się pod jego rozporządzeniem środków przedsiębrane były nieprzyjemne działania czy to przeciw cesarzowi niemieckiemu, czy przeciw państwu pruskiemu.

Jak zapewniają ze strony zupełnie wiarogodnej, cesarz miał się wyrazić, iż nie godzi się dla pieniędzy zniewalać księcia do zrzekania się jakiegobądź politycznych pretensyj prawnych.

W kołach berlińskich są zdania, iż w obec wielce życzliwych dyspozycji cesarza, nie jest bynajmniej wykluczoną ewentualność, że przy pierwszej lepszej sposobności będzie daną księciu Cumberlandowi możność wstąpienia na tron księstwa brunzwickiego. O zrzeczeniu się w tej mierze prawa księcia na rzecz swego syna nie ma dla tego na seryo mowy, iż książę znajduje się w sile wieku.

Przy zwrocie 13 milionów talarów, lub wypłacie odsetek od tej sumy, nie rozchodzi się bynajmniej w myśl tentacyi obu stron o odprawę lub odszkodowanie hanowerskiej rodziny królewskiej za jakiegobądź polityczne pretensye; suma ta bowiem reprezentuje tylko odszkodowanie za majątek prywatny, zabrany rodzinie królewskiej w czasie aneksyi Hanoweru.

Sprawy bułgarskie.

(Zmiany w personalu dyplomatycznym. — Nowy agent dyplomatyczny w Konstantynopolu. — Poszukiwania za mordercą dr. Vulkowica).

Mianowanie byłego ministra Radosławowa agentem dyplomatycznym Bułgarii w Bukareszcie, można uważać jako rzecz stanowczo postanowioną. Dotychczasowy agent bułgarski w stolicy rumuńskiej. Teodorów, obejmie dyplomatyczną reprezentację księ-

stwa w Bukareszcie a to w miejsce przeniesionego do Konstantynopola Dimitrowa. Zdaniem korespondenta *Polit. Corr.* wybór Dimitrowa na trudną i ważną posadę w Konstantynopolu jest szczęśliwym. Zna on wybornie stosunki tureckie i język turecki, spędził bowiem swoją młodość w Konstantynopolu. W roku 1879 zabrał go z sobą do Filipopola Gawrył basza Chrestowicz ostatni generał-gubernator wschodniej Rumelii i porucił mu kierownictwo swojej kancelaryi. W kilka lat później został mianowany prezydentem w Filipopolu, na którym stanowisku pozostawał aż do chwili powołania go na posadę agenta dyplomatycznego Bułgarii w Belgradzie. P. Dimitrow jeszcze za czasów Gawryła baszy wypowiadał otwarcie przekonanie, iż Wschodnią Rumelię należy usunąć bezwarunkowo z pod wpływu Rossyi. Był on i jest jednym z najgorętszych zwolenników obecnego stanu rzeczy w Bułgarii.

Poszukiwania za sprawcą skrytobójstwa, którego ofiarą padł dr. Vulkovic, pozostały dotychczas bez skutku. Policya turecka arestowała wprawdzie w Konstantynopolu kilka osób, które zdają się być w związku z tą zbrodnią, nie przyczyniło się to wszakże do wyjaśnienia sprawy. Słychać, iż między uwięzionymi znajduje się niejaki Christo, który twierdzi, że zna tych dwóch zbrojnych, którzy dopuścili się morderstwa, nie wiadomo atoli czy zeznanie to naprowadziło na ślad skrytobójców.

Rezygnacya króla Milana.

Według sprawozdania komisji, przedłożonego skupczynie, zmieniony projekt rządowy do ustawy o znanej deklaracyi Milana zawiera następujące postanowienia: Milan przestaje być członkiem domu królewskiego, przeto traci wszelkie dotyczące prawa; wychowanie młodego króla i administracya dóbr przechodzi wyłącznie na regencję; Milan pod żadnym pozorem czy warunkiem nie może niczego domagać się ani od państwa serbskiego, ani od rodziny królewskiej, bez poprzedniego zezwolenia skupczyny nie może nabyć powtórnie obywatelstwa serbskiego; zabroniono mu powracać, przebywać i osiedlać się w Serbii, tylko w razie groźnej choroby syna może regencya w porozumieniu z rządem pozwolić Milanowi przybyć do Serbii i zabawić tam przez czas choroby.

Ustawa ta stanie się obowiązującą od chwili, gdy król ją podpisze.

Deklaracyę Milana ocenia prasa serbska bardzo nieprzychylnie. *Odjek* uważa zrzeczenie się wszelkich praw przez Milana za tryumf nowego rządu.

Niektóre dzienniki rosyjskie wypowiadają nadzieję, że teraz, gdy Serbia pozbyła się zupełnie Milana, przyłączy się ściślej do Rossyi.

KRONIKA

Lwów, 16 marca.

— **Najj.** Pan raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej swej szkatuły gminie Wola wyżna, w powiecie sanockim, na restauracyę cerkwi filialnej, zapomogi w kwocie 50 zł.

— **Obiad.** U J. E. Pana Namiestnika hr. Badeniego odbył się wczoraj o godzinie 7 obiad, w którym wzięli udział: Ich Ekscelencye P. Minister Filip Zaleski, dr. Julian Dunajewski, książę Jerzy Czartoryski, dalej pp.: prezes Akademii Umiejętności dr. Stanisław hrabia Tarnowski, Mikołaj hr. Wolański, Mieczysław hr. Borkowski, Stanisław Polanowski, Wojciech hr. Dzieduszycki, radca Rządu i prof. Uniwersytetu dr. Fryderyk Zoll, Karol hrabia Scipio, Juliusz Korytowski, Edward Micewski, Julian Puzyna, Edward hr. Raczyński, Leon Chrzanowski, Stanisław Gniewosz, radca Namiestnictwa Antoni Jaegermann, dr. Gustaw Romer, dr. Józef Wereszezyński, Franciszek Jędrzejowicz, Stanisław Jędrzejowicz, Tadeusz Romanowicz, Franciszek Paszkowski.

— **Zmiany w c. k. armii.** Podpułkownik 57 pułku piechoty p. Franciszek Hölzel przeniesiony został w stały stan spoczynku.

Lekarzem asystentem w rezerwie mianowany Abr. Trammer przy 56 pułku piechoty. Do generalnego sztabu przydzielony został porucznik 45 pułku piechoty Franciszek Latinik, a do sztabu w Drohowyżu rotmistrz Wacław Anisch, z 12 pułku dragonów.

Przeniesieni zostali: oficyał Jan Ludwicek, ze Lwowa do Stanisławowa, a Sam. Lieblein ze Stanisławowa do Lwowa; kapitan 15 pułku piechoty Bogumił Mucurlia do 93 pułku piechoty, a Jul. Halm z 95 do 15 pułku p.; rotmistrz Karol Wogkowsky z komendy 10 korpusu do Ministerstwa wojny; porucznik oddziału policji wojskowej Józef Bartnik ze Lwowa do

wadzone bywają znaczne zakupy, na rzecz jednego z pierwszych naszych banków.

Bankructwo barona Günzburga w Petersburgu nie spowodowało tak znacznego spadku rubli jak się to należało spodziewać. Wprawdzie zniżka na barometrze giełdowym uwidoczniła się niezwłocznie, temperatura spadła jednak zaledwie o 30 centów. Bezpośrednie stosunki Berlina z Günzburgiem wywołały tam większą sensację aniżeli u nas. Obecnie wszystko się na to składa że ruble spadać będą. — Z Londynu donoszą tu, iż celem uporządkowania spraw znanego banku Murieta wyznaczonym zostanie rządowy likwidator. Wiadomość ta nie zrobiła żadnego wrażenia, gdyż zły stan interesów tego domu bankowego od dawna był znany. O możliwości likwidacji tej, donosiłem wam przed 14 dniami.

Bilans Peszteńskiego banku handlowego wykazał 751.093 zlr. czystego zysku za rok 1891. Bank ten obchodzić będzie w tym roku 50 letnią rocznicę swego istnienia.

Akcyjne Towarzystwo pod firmą Ganz et Comp. w Budapeszcie (fabryka maszyn) daleko większy zysk bo 919.787 zlr. za rok 1891 wykazało. Obrót kasowy na samych fakturach wynosił 13 1/2 miliona. Jednakże z zysku przydzielono 319.000 do funduszu rezerwowego, a dywidendę oznaczono w wysokości 8 zł. od akcyi.

Wystawa międzynarodowa ogrodnictwa i odnośnych wyrobów przemysłowych i sztuki odbędzie się w Genewie od 16 do 21 czerwca 1892. Zgłoszenia do tej wystawy przysłać należy najdalej do 20 maja 1892, franco pod adresem M. Ed. Bleuler, Genf, rue du Marché 4, z kąd też zażądać można blankietów deklaracyjnych.

Wystawa w Filipopolu. Termin do zgłoszenia przedmiotów na wystawę rolniczą i przemysłową w Filipopolu, oznaczony pierwotnie po koniec z. r. przedłużony został do 13 kwietnia 1892.

Targ zbożowy. *)

Dnia 16 marca 1892

Lwów, pszenica 10:50 do 11:10, żyto 9:— do 9:40, jęczmień 6:40 do 7:75, owies 7:30 do 7:15, rzepak 11:— do 12:30, groch 6:50 do 12:—, wyka — do —, linianka — do —, koniczyna czerwona 50 — do 65:—, biała 52 — do 75 —, szwedzka — do —.

Tarnopol, pszenica 10:25 do 11:—, żyto 8:90 do 9:20, jęczmień 6:— do 7:25, owies 6:50 do 7:15, groch 6:— do 7:—, wyka — do —, rzepak 11:— do 12:50, linianka — do —, koniczyna czerwona 48 — do 64:—, biała 50 — do 75 —, szwedzka — do —.

Podwołoczyska, pszenica 10:15 do 10:95, żyto 8:80 do 9:25, jęczmień 6:— do 7:05, owies 6:25 do 7:—, groch 6:— do 11:—, wyka — do —, rzepak 10:90 do 12:40, linianka — do —, koniczyna czerwona 45 — do 65:—, biała 49 — do 72:—, szwedzka — do —.

Jarosław, pszenica 10:60 do 11:25, żyto 9:15 do 9:55, jęczmień 6:50 do 8:—, owies 7:25 do 7:85, groch 6:70 do 12:—, wyka — do —, rzepak 11:50 do 12:75, linianka — do —, koniczyna czerwona 51 — do 66:—, biała 55 — do 75 —, szwedzka — do —.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel — do — zł za 58 kilo loco Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10.000 litr. pr loco Lwów — do — zł.

Uspokobienie więcej ożywione. Popyt za koniczynami i nasionami pastewnymi znaczny.

*)Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pani wyjechała przedwczoraj z Miramare do Korfu.

Najd. Arcyksięstwo Karol Ludwik i Marya Teresa udadzą się wkrótce z Najdost. Arcyksiężniczkami: Małgorzatą, Anuneyatą i Elżbietą na dłuższy pobyt do Rottersteinu pod Meranem.

Pan Minister wojny, generał Bauer, powróciwszy już zupełnie do zdrowia, objął w zeszłą sobotę urządowanie.

Komisya Sejmu czeskiego dla przedłożenia ugodowych zbierze się w piątek na pierwsze posiedzenie. O ile słyhać, ma zapewnioną większość wniosków, domagających się odroczenia rozpraw nad temi przedłożeniami. Za nim będą głosować Staroczesi i postawie wielkiej posiadłości.

Węgierski minister honwedów generał Fejervary zrzekłszy się mandatu poselskiego z Budy oświadcza obecnie, iż nie przyjmie również mandatu ofiarowanego mu w Pięćkościołach. Pównocześnie pojawia się pogłoska, iż minister Fejervary zamierza w ogóle wycofać się z życia politycznego i wstąpić napowrót do czynnej służby wojskowej. Ma on otrzymać komendę korpusu w Temeszwarze. Z kół dobrze zazwyczaj poinformowanych zapewnijają, iż w razie ustąpienia generała Fejervary'ego, na następcę jego nie będzie powołany generał w czynnej służbie.

Do sejmu pruskiego został już wczoraj wniesiony projekt ustawy upoważniającej rząd do zniesienia konfiskaty funduszu welfickiego. W motywach do projektu powiedziano, że stosunki w Hanowerze o tyle się uspokoiły, iż wyjątkowe środki dla zwalczania agitacji są już niepotrzebne, i dla tego cesarz zamierza dać ludności tej prowincji dowód zaufania a zarazem przyczynić się w ten sposób do tem większego utrwalenia spokoju.

Voss. Ztg. donosi, że rząd pruski postanowił księciu Cumberlandzkiemu zwrócić nie tylko odsetki, ale cały kapitał funduszu welfickiego.

Pogrzeb w. księcia Hesskiego odbędzie się jutro, we czwartek w Darmsztadzie.

Kreuz. Ztg. donosi, że Rossya z wielkim pospiechem stara się zamienić poszczególne posterunki i pozycje wojskowe na granicy niemieckiej i austriackiej, na stałe załogi. Wojska będą pomieszczone ile możności w koszarach. Warszawski generał-gubernator Hurko kazał nabyć w okolicach Warszawy obszerne grunta, na których zbudowane być mają wielkie koszary wojskowe dla miejscowych załóg.

Sejm prowincjonalny W. Ks. Poznańskiego, został zwołany na dzień 24 kwietnia r. b. do miasta Poznania. Król zamianował naczelnego prezesa bar. Wilamowitza-Moellendorffa z Poznania, komisarzem królewskim, radcą ziemiańskiego i kapitana zamkowego bar. Unruhe z Wolsztyna marszałkiem, a właściciela dóbr rycerskich, Stabilewskiego z Zalesia, zastępcą marszałka tegoż sejmu.

Do Polit. Corr. donoszą z Petersburga: Wiadomości o bliskim ustąpieniu ministra Giersa, pozbawione są wszelkiej podstawy.

Oczekują w Petersburgu niebawem przybycia ambasadora przy Dworze wiedeńskim, ks. Łobanowa-Rostowskiego. Rossyjski poseł w Hadze, hr. Kapnist, wkrótce ma ustąpić ze swego stanowiska.

Dzienniki petersburskie dowiadują się, że w komitecie ministrów poruszona została kwestya zapobieżenia dalszej kolonizacji cudzoziemców w kraju zachodnim.

W Petersburgu wywołało ogromne wrażenie a nawet popłoch, bankructwo jednego z największych tamtejszych bankierów, Günzburga. Słyhać, że do przyspieszenia katastrofy, przyczyniło się odjęcie tej firmie kredytu ze strony rządu rossyjskiego. Stan bierny obliczają na 6 do 12 milionów rubli. Skutkiem bankructwa, narażonych jest wiele domów zagranicznych na znaczne straty.

Na ostatnich posiedzeniach specjalnego komitetu pomocniczego, obmyślano między innymi sposoby podziału 30.000 koni, nabytych w stepach kirgiskich dla okolic dotkniętych nieurodzajem.

Z Bukaresztu donoszą o podejrzanych tam schadzках agentów rossyjskich i wychodźców bułgarskich.

Według wiadomości z Aten, toczą się tam ciągle rokowania o to, żeby jak najwięcej posłów z obozu Delyanisa odciągnąć od tego stronnictwa, a pociągnąć do partii rządowej, która się teraz nazywa stronnictwem królewskim. Gdyby bowiem ta praca została uwieńczona powodzeniem, natenczas nie potrzeba byłoby rozwiązywać Izby i narażać kraju na bardzo w danej chwili niebezpieczną gorączkę wyborczą.

Według doniesień z Paryża, miał p. Freycinet małą utarczkę z komisją budżetową z powodu kredytów dodatkowych w sumie 12 1/2 milionów. Wielkie manewry kosztowały więcej o 700.000 franków, niż przewidywano w preliminarzu. Komisya postanowiła w zasadzie potrącić pewną kwotę, która ma być dopiero później oznaczona; komisya chce w ten sposób zaprotestować przeciw kredytom uzupełniającym.

Paryska rada miejska uchwaliła 5000 franków dla rodzin po ofiarach katastrofy w Anderlues w Belgii.

Dzienniki paryskie otrzymały ze stacyi granicznej Cerbere doniesienie, że od kiedy weszły w praktykę nowe taryfy celne, ustał ruch handlowy pomiędzy Hiszpanią a Francją prawie zupełnie. Władze hiszpańskie rozciągnęły nadzwyczajną czujność u granicy, w obawie przemycania towarów z Francji.

W parlamencie włoskim zapytywali prezesa gabinetu w poniedziałek, deputowani Cavallotti i Imbriani, czy prawdą jest, że hrabia Taverna ma być mianowany ambasadorem w Berlinie, dalej, czy prawdą jest, że hrabia Taverna rzec miał redaktorowi Berl. Tagblattu, iż Niemcy w najbliższej wojnie zwyciężą tak Francję jak Rossję, tudzież, że uzbrojenia Włoch nie doznają żadnej zwłoki. Margrabia di Rudini odpowiedział, że zamiar mianowania hr. Taverny istnieje. Hrabia rozmawiał z redaktorem berlińskiego Tagblattu, ale nieprawdą jest, żeby w tej rozmowie poruszono kwestye polityczne. Nie można zresztą na seryo traktować dowolnych wiadomości dziennikarskich, tembardziej, iż polityka rządu jest znana i nikt nie wątpi o pokojowych intencjach Włoch. — Imbriani nie zadowolili się tem oświadczeniem, lecz wywołał scenę burzliwą, w ciągu której Rudini powtórzył podniesionym głosem: Powtarzam stanowczo, że względem Francji mamy intencje jak najszczersze. P. Imbriani może sobie mówić, lecz Europa wie, że ja prawdę mówię.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Peszt, 16 marca. (Tel. pryw.) Najj. Pan będzie udzielał dnia 19 b. m. w zamku królewskim publicznych posłuchań.

Wiedeń, 16 marca. Najd. Arcyksiężę Eugeniusz wyjechał wczoraj wieczorem w zastępstwie Najj. Pana do Darmstadt na pogrzeb w. księcia Hesskiego.

Wiedeń, 16 marca. (Tel. pryw.) Z rozkazu Najj. Pana uroczyste odsłonięcie pomnika Radeckiego, odbędzie się dnia 24go kwietnia.

Fasana (w Istrii), 16 marca. Najj. Pani przybyła tu wczoraj na pokładzie „Miramare“, a po zwiedzeniu okrętu „Pelican“ udała się w dalszą podróż.

Wiedeń, 16 marca. (Tel. pryw.) Ze strony Ministerstwa wojny polecono komendantom stacyi wojskowych, aby zwrócili baczną uwagę na przestrzeganie przepisów, które określają wyraźnie, w jakich warunkach wolno oficerom rezerwy niższych stopni nosić mundury. Oficerom tym wolno występować w mundurze jedynie w wypadkach czysto charakteru wojskowego.

Wiedeń, 16 marca. Wedle ogłoszonej właśnie statystyki urodzin i śmiertelności w Przedlitawii w r. 1891, największy procent śmiertelności wykazuje Tarnopol (39.2 na tysiąc), najmniejszy Weinberge (16.2 pr.). Lwów wykazuje 31 pr., Kraków 33.9, Brody 29.4, Kołomyja 34 na tysiąc mieszkańców.

Wiedeń, 16 marca. Na wczorajszym posiedzeniu ankiety dla regulacyi waluty przemawiał najpierw profesor dr. Pilat, i oświadczył, iż jest w zasadzie zwolennikiem międzynarodowej waluty podwójnej, która stanie się niezawodnie celem przyszłej polityki monetarnej.

P. Pilat omawiał obszernie obawy, jakimi przejęte są sfery rolnicze w Galicyi.

Wymienił on tu: utrudnienie eksportu galicyjskiego za granicę i korzyści, jakie odniesie rząd konkurencyja rossyjska, chwiliwo tylko osłabiona przeszłorocznym nieurodzajem; dalej spadek cen, a podniesienie się wartości długów hipotecznych, co zwłaszcza przy wierzytelnościach z długim terminem umorzenia ma niesłychanie doniosłe znaczenie.

To też domagał się prof. Pilat, aby Rząd przy przeprowadzeniu projektowanej reformy uwzględnił odpowiednio i w pełnej mierze te okoliczności, i ażeby odpowiednio do nich ustanowił tempo, w jakim regulacya ma się odbywać.

Rolnicy — a w ich położeniu są wszystkie produkujące klasy — nie chcą skutkiem tej reformy wzbogacić się, ale też nie mają ochoty ponosić szkody. Pragną oni jedynie, aby przesunięcie się stosunków majątkowych nie odbyło się na ich niekorzyść.

W dalszym ciągu swych wywodów prof. Pilat oświadczał się za walutą złotą z równoczesnym zatrzymaniem srebra w obiegu, a przeto przemawiał przeciw demonetyzacyi srebra, jakoteż przeciw sprzedaży istniejących zapasów srebra.

Zdaniem jego, należy wypuścić nie więcej, jak 50—60 milionów bonów skarbowych bez kursu przymusowego, a w formie not 5-guldenowych. Najniższą monetą złotą powinna być sztuka 10-guldenowa. Określenie relacyi powinien Rząd wstawić do usta-

wy, a to na podstawie teraźniejszych stosunków wartościowych, z uwzględnieniem jednak przyszłego podniesienia się ceny złota w skutek austriackiej reformy waluty.

W końcu mowca oświadcza się za wprowadzeniem pół-guldena jako jednostki monetarnej. W wywodach swoich omówił p. Pilat galicyjskie stosunki, i oświadczył, że one służyły mu za podstawę do ocenienia propozycji Rządowi.

Następnie zabrał głos ekspert Menger. Zalecał on, aby wstrzymać się z ustanowieniem relacyi wartościowych i z biciem monety złotej aż do czasu nabycia potrzebnych zapasów złota, i przywrócenia równowagi na targu szlachetnych kruszców, który to targ jest nieco zaniepokojony. Przy obliczeniu kursu należy wartość guldena oznaczyć na mniej więcej dwa franki i pięć centymów.

Wiedeń, 16 marca. (Tel. pryw.) Neues Wiener Tagblatt podnosi, podobnie jak wczoraj Neue freie Presse, nadzwyczaj pochlebnie mowę dra Milewskiego w ankiecie walutowej. Oba wymienione dzienniki oddają wielkie pochwały drowi Milewskiemu.

Wiedeń, 16 marca. Wyrok śmierci wydany na mordercę dziewcząt, Schneidera, został zatwierdzony. Żonę jego, zasądzoną także na karę śmierci, ułaskawiono na dożywotnie więzienie. Schneider będzie jutro rano stracony.

Monachium, 16 marca. Król Württemberski wyjechał wczoraj wieczorem z powrotem do Stuttgartu. Królowa zaś udała się do Hohenburgu.

Kolonia, 16 marca. (Tel. pryw.) Korrespondent petersburski Köln. Ztg. zapewnia, iż wiadomość o internowaniu hr. Toksoja, jest zmyśloną.

Berlin, 16 marca. (Tel. pryw.) Z kilku stron zapewniają, że pruski minister wojny, generał Kaltenborn, ustąpi jeszcze przed wniesieniem do Sejmu nowego przedłożenia wojskowego. Jego następcą ma być generał-porucznik Blume, obecnie komendant dywizyi w Erfurcie.

Paryż, 16 marca. Wczorajsze eksplozje dynamitowe zaniepokoiły całe miasto. Nie ulega wątpliwości, że wczorajszy zamach miał na celu zastraszenie gwardyi republikańskiej, podobnie jak zamach na bulwarze Saint Germain miał na celu stan sędziowski. Gwardya nienawidzona jest przez anarchistów. Zaraz po wybuchu w koszarach, ogromna zapanowała panika. Komendant kazał przeszukać z latarniami całe terytorium, lecz bezskutecznie. Na kilka godzin przed wybuchem aresztowano na Avenue de la République człowieka, który przyklepał plakaty anarchistyczne. Rząd obawia się głównie wrażenia tych zamachów na zagranicę i zmniejszenia się obcych, przybywających do Paryża; dla tego też występuje z całą surowością. Dotychczas jednak nie ma śladu sprawców. Panuje przekonanie, że to jeszcze nie koniec zamachom anarchistów.

Paryż, 16 marca. Wszystko zdaje się za tem przemawiać, iż wczorajszy zamach dynamitowy był pierwotnie uknuty przeciw prefekturze policyi.

Petersburg, 16 marca. (Tel. pryw.) Upadek domu Günzburga sprawił ogromne wrażenie. Dom ten jeden z najstarszych, uchodził za jeden z najbogatszych w Rossji. Sam właściciel Horacy Günzburg żył nadzwyczajnie skromnie, gdyż należał do żydów-husytów. Upadek spowodowany był spekulacyami zarządcy Adolfa Grube. Wiele banków w Niemczech było w stosunkach finansowych z Günzburgiem.

Petersburg, 16 marca. Pasywa domu bankowego Günzburga, który zawiesił wypłaty, wynoszą przeszło 6 milionów rubli. Upadłością tą mało jest dotknięty rynek tutejszy, natomiast bardzo rynki w Londynie i Paryżu.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 16go marca 1891 r., godz. 1 minut 40. Akcye kredytowe 306.62, Alp Tow. górnicze 60.10, Węgierskie akcye kredytowe 341.50, Akcye anglo-austriackie 148.—, Akcye banku Union 233.50, Akcye kolei Karola Ludwika 211.50, Akcye kolei Północnej 283.—, Akcye kolei Południowej 82.12, Losy tureckie 38.—, Akcye kolei państwowej 280.87, Akcye kolei Lwowsko-Czernowieckiej 245.50, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 199.—, Wiedeńskie losy komunalne 154.— Akcye tytoniowe 164.50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104.70, Akcye kolei Elbetal 227.50, Akcye banku dla krajów koronnych 202.75, 4-prc. węgierska renta złota 107.10, Akcye banku związkowego 112.20, Rubel papierowy 1.19.75, Węgierska renta papierowa 101.85. Uspokobienie spokojne.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Krechowicki.

Księgi gruntowe.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że w skutek edyktu tutejszego z dnia 14 października 1890 l. 23604 otwarto nowe księgi gruntowe.

I. dla majątności tabularnych:

(1154 1—3)

L. porządk.	Majątność tabularna	położona		
		w gminie katastralnej	w okręgu Sądu	
			powiatowego	obwodowego
1	Emilówka	Hołhocze	Podhajce	Brzeżany
2	Czertowiec, część górna Dom. 454 pag. 442.	Czortowiec	Obertyn	Kołomyja
3	Czortowiec dolny Dom. 510 pag. 81.			
4	Czortowiec stawowy Dom. 39 pag. 51.			
5	Jazów stary Dom. 108 pag. 158	Jazów stary	Jaworów	P r z e m y s l
6	Kurniki Dom. 68 pag. 207	Kurniki		
7	Sokola Dom. 93 pag. 55	Sokola	Mościska	
8	Cyków, Dom. 17 pag. 371	Cyków		
9	Mizyniec także Miżyniec lub Niżyniec zwana Dom. 49 pag. 398	Miżyniec Hussaków	Niżankowice	
10	Radymno	Radymno Ostrów	Radymno	
11	Wulka Pełkińska Dom. 15 pag. 249	Wulka pełkińska		
12	Wola Czerwona Dom. 15 pag. 193	Czerwona Wola	Sieniawa	
13	Czerce Dom. 15 pag. 237			S a m b o r
14	Cieplice Dom. 44 pag. 57	Cieplice		
15	Synowódzko wyżne Dom. 63 pag. 298	Synowódzko wyżne	Skole	
16	Dębina Dom. 239 pag. 176			
17	Oslawica	Ostawica		
18	Kulaszne Dom. 60 pag. 453	Kulaszne		
19	Nadolany Eom. 13 pag. 111	Nadolany		
20	Sienkowa czyli Siękowa lub Sękowa Wola Dom. 13 pag. 115		Bukowsko	
21	Poźniacze Dom. 513 pag. 262	Sękowa wola		S a m b o r
22	Jaworowa Wola Dom. 13 pag. 117			
23	Siedliska Dom. 46 pag. 408	Siedliska		
24	Poreby Dom. 46 pag. 420			
25	Harta Dom. 39 pag. 111	Harta	Dynów	
26	Lipnik Dom. 39 pag. 117			
27	Nozdrzec Dom. 27 pag. 259	Nozdrzec		
28	Korolówka Dom. 27 pag. 267			
29	Wisłoczek	Wisłoczek	Rymanów	

II. wiejskich

1. Czortowiec, położony w okręgu sądu powiatowego w Obertynie,
2. Jazów stary,
3. Kurniki położone w okręgu sądu powiatowego w Jaworowie,
4. Sokola położona w okręgu sądu powiatowego w Mościskach.
5. Wulka pełkińska,
6. Czerwona wola, Czerce,
7. Cieplice położone w okręgu sądu powiatowego w Sieniawie.
8. Synowódzko wyżne położone w okręgu sądu powiatowego w Skolem,
9. Oslawica.
10. Kulaszne,
11. Nadolany, położone w okręgu sądu powiatowego w Bukowsku,
12. Siedliska,
13. Harta,
14. Nozdrzec, położone w okręgu sądu powiatowego w Dynowie,
15. Wisłoczek, położony w okręgu sądu powiatowego w Rymanowie.

III. dla realności.

Pod l. k. 1 wyk. hip. l. 113 księgi gruntowej gminy katastralnej Jaworów obję-

tej położonej w okręgu sądu powiatowego w Dolinie, i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości nowymi księgami gruntowymi objętych z dniem 18-go grudnia 1891 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie §. 7 lit. b) ustawy z dnia 25 lipca 1871 nr. 96 d. u. p. skutecznie w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby zarzuty swe najdalej do dnia 1 września 1892, a to:

co do majątności tabularnych pod I. 1 do 29 do przynależnych Trybunałów I instancji, zaś co do posiadłości pod II. 1 do 15 do dotyczących c. k. Sądów powiat. zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż powyższy termin nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Simonowicz w. r.

Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego

we Lwowie, dnia 19 stycznia 1892.

Matkowski w. r.

Konkursa.

L. 825 (1516 3—3)
Niniejszem ogłasza się konkurs celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich w powiecie myślenickim:

I. na posadę nauczyciela w 1 klasowych szkołach etatowych z płacą 300 złr. i wolnem mieszkaniem:

1. w Górnej wsi,
2. w Jachówce,
3. w Trzebuni.

II. Na posadę nauczyciela w szkołach filialnych z płacą 250 zł. i wolnem mieszkaniem:

1. w Biertowicach,
  2. w Krzczonowie,
  3. w Wysokiej.
- III. Na posadę drugiego nauczyciela z pełną płacą ewentualnie nauczyciela młodszego przy 2 klasowych szkołach ludowych:
1. w Juszczynie (200 zł.).
  2. Krzyszkowicach (300 zł. i pomieszkaniem),
  3. Łętowni (300 zł. i pomieszkaniem),
  4. Osiełcu (200 zł. i pomieszkaniem),
  5. Sidzinie (240 zł.),
  6. Skawicy (300 zł.),
  7. Sułkowicach (240 zł.).

8. Zawoi (340 zł. i pomieszkaniem i, 9. przy 3 klasowej szkole w Jordano-

wie (200 zł. i 40 zł. na pomieszkaniem).
Ubiegający się o powyższe posady nauczyciele (nauczycielki) mają wnieść należyte udokumentowane, wykazem poprzedniej służby, tudzież przebiegiem życia (curriculum vitae), stali nauczyciele zaś także dykretem wymierzonej im wkładki emerytalnej zaopatrzone prośby za pośrednictwem swych przełożonych Władz szkolnych do podpisanej c. k. okręgowej Rady szkolnej w terminie najdalej do dnia 17 kwietnia 1892 (włącznie.)

Z c. k. okręgowej k. Rady szkolnej.

w Myślenicach, dnia 3 marca 1892.

Przewodniczący c. k. Starosta.

L. 496 (1494 3—3)
W myśl uchwały z dnia 29 lutego 1892 rozpisuje się niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Przy szkole IV. klasowej w Mikułicach posada starszego nauczyciela z płacą roczną 450 zł. i z dodatkiem na pomieszkaniem 45 zł.

2. Przy tejże szkole posada młodszego nauczyciela z płacą roczną 270 zł. i dodatkiem na pomieszkaniem 27 zł.

3. Przy szkołach etatowych 1 klasowych w Czysztowie Chodaczowie małym i w Domamoryczu, Grabowie, Jankowcach, Kurnikach, Kutkowcach, Ludwikówce, Prońniatynie z płacą po 300 zł., zaś w Cebrowie 354 zł. w Gajach 400 zł.

4. Przy szkołach filialnych: w Czartoryi z płacą 182 zł. 20 korey zboża, w Iwaczowie dolnym 192 zł. 16 korey zboża, w Łuczce 165 zł. 50 ct. i 25¹/₂ korea zboża, w Smolance 182 zł. 78 ct. 11 korey 8 garyn zboża i użytek z ogrodu, w Zasłanie 169 zł. 25 ct. i 22 korey zboża, następnie w Kipiacze, Nosowcach, Stupkach, Worobijówce z płacą po 250 zł.

5. Na posady młodszych nauczycieli przy szkołach II. klasowych: w Bucniowie z płacą 300 zł. w Kupeżnicach i Nastasowie po 240 zł. a w Baworowie, Chodaczowie wielkim, Denysowie i w Ładyczynie z płacą po 200 zł.

Kandydaci lub kandydatki ubiegający się o posady powyż wymienione mają wnieść podania w przepisane dowody kwalifikacji i wykazy służbowe zaopatrzone za pośrednictwem swych władz przełożonych najpóźniej do 15 kwietnia 1892.

Podania po upływie terminu wniesione lub nie należyte udokumentowane nie będą uwzględnione.

C. k. Rada szkolna okręgowa.

Tarnopol, 2 marca 1892.

L. 3457 (1557 3—3)
Celem prowizorycznego obsadzenia posady ogrodnika przy zakładzie Schroniska fundacji księcia Aleksandra Lubomirskiego w Krakowie z płacą roczną 600 zł., tudzież wolnem mieszkaniem w budynku zakładowym, gdy takowy zostanie wykończony—rozpisuje się konkurs do 31 marca br.

Głównym obowiązkiem ogrodnika będzie założyć i pielęgnować ogród zakładowy, tudzież udzielać przyszłym wychowankom Schroniska praktycznej nauki ogrodnictwa i sadownictwa, jako też najważniejszych zasad uprawy roli.

Szczegółowe obowiązki ogrodnika zostaną określone osobną instrukcją służbową.

Ubiegający się o tę posadę winni swe podania zaopatrzone w dowody uzdolnienia i dotychczasowego zatrudnienia w ogrodnictwie, wnieść w powyższym terminie do c. k. Namiestnictwa na ręce pana ok. radcy Namiestnictwa i starosty w Krakowie.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12 marca 1892.

L. 2639 (1558 2—3)
W celu obsadzenia jednej posady c. k. Rewidenta rachunkowego w randze IX i jednej ewentualnie dwóch posad c. k. Oficjalów rachunkowych w randze X, względnie asystenta rachunkowego w randze XI klasy w Departamencie rachunkowym c. k. Namiestnictwa, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do końca marca br.

Ubiegający się o powyższą posadę winni wnieść swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacji oraz znajomości języków krajowych w terminie konkursowym i w przepisanej drodze służbowej do Prezydium c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12 marca 1892.

L. 219 (1564)
Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1) przy szkole 4 klasowej w Dolinie posada starszego nauczyciela z płacą roczną 500 zł. i 10 pr. dodatkiem na pomieszkaniem, ewentualnie kierownika tej szkoły z wolnem mieszkaniem w budynku szkolnym i dodatkiem za kierownictwo 50 zł. rocznie;
2) przy 1 klasowej szkole etatowej w Lisowicach z płacą 300 zł. i wolnem mieszkaniem;

3) przy szkole 2 klasowej w Roźniatowie posada nauczyciela nadetatowego z płacą 270 zł. i 10 pr. na pomieszkaniem;

4) przy szkole 2 klasowej w Perehinsku posada nauczyciela nadetatowego z płacą 240 złr.

Przy szkołach ad 1 i 3 jest język wykładowy polski, ad 2 i 4 ruski.

Należyte udokumentowane podania z tabelą kwalifikacyjną i wykazem służby należy wnieść za pośrednictwem swej władzy przełożonej do 24 kwietnia 1892.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej

Dolina, dnia 14 marca 1892.

Za przewodniczącego c. k. Starostę.

Tebińska.

L. 364 (1565 1—3)
Niniejszem ogłasza się konkurs celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich w powiecie nowotarskim:

I. na posadę nauczyciela rz. kat. religii dla 5-klasowej szkoły męskiej i 4-klasowej żeńskiej w Nowymtargu z płacą 450 zł. i 45 zł. na pomieszkaniem.

II. Na posadę nauczyciela starszego przy 4-klasowej szkole ludowej w Czarnym Dunaju z płacą 400 zł. ewentualnie młodszego z płacą 240 zł.

III. Na posadę nauczyciela w 1-klasowych szkołach ludowych z płacą 300 zł. i wolnem mieszkaniem.

1. w Jaworkach (ruski język wykładowy),

2. w Maniawach.

IV. Na posadę drugiego nauczyciela przy 2-klasowej szkole ludowej w Poroninie z płacą 350 zł.

V. Na posadę nauczyciela w szkołach filialnych z płacą 250 zł. i wolnem mieszkaniem.

1. w Chabówce,

2. Dębnie,

3. Długopoli,

4. Dziale,

5. Działiszu,

6. Gronkowie.

7. Kluszkowcach,

8. Knurówie,

9. Łopusznej,

10. Pieniążkowicach,

11. Podczarwonom,

12. Ratułowie,

13. Rogóżniku,

14. Szlembargu,

15. Waksmundzie,

16. Witowie,

17. Wróblówce,

18. Zułucznej,

19. Zaskalu.

VI. Na posadę nauczyciela młodszego:

1) przy 5-klasowej szkole męskiej w Nowymtargu z płacą 270 zł. i 27 zł. na pomieszkaniem,

przy 3-klasowej szkole ludowej w Zakopanem z płacą 240 zł.,

3) przy 2-klasowej szkole ludowej w Ochotnicy przy kościele z płacą 240 zł. wa.

Ubiegający się o powyższe posady nauczyciele (nauczycielki) mają wnieść należyte udokumentowane wykazem poprzedniej służby, tudzież przebiegiem życia (curriculum vitae) stali nauczyciele zaś także dykretem wymierzonej im wkładki emerytalnej zaopatrzone prośby za pośrednictwem swych przełożonych Władz szkolnych (katecheci na ręce swej Władzy duchownej dycezalnej, do podpisanej c. k. okręgowej Rady szkolnej w terminie najdalej do dnia 17 kwietnia 1892 (włącznie).

Z c. k. okręgowej Rady szkolnej.

w Nowymtargu, dnia 3 marca 1892.

Przewodniczący c. k. Starosta.

L. 242 (1582)

W celu stałego obsadzenia posad nauczycielskich c. k. Rada szkolna okręgowa rozpisuje niniejszem konkurs:

1. Na posadę starszego nauczyciela z płacą 500 zł., użytkiem ¹/₂ morga gruntu szkolnego i opałem, tudzież na posadę młodszego nauczyciela z płacą 300 zł., użytkiem ¹/₂ morga gruntu szkolnego i opałem przy 4-klasowej męskiej szkole ludowej w Jaworznie.

2. Na posadę nauczyciela przy szkołach 1-klasowych etatowych:

a) w Brodłach z płacą 294 zł. 79 ct., użytkiem 3 morgów 1525⁰⁰ gruntu szkolnego i wolnem mieszkaniem.

b) w Nawojowej z płacą 297 zł. 80 ct. użytkiem z 2 morgów gruntu i wolnem mieszkaniem.

c) w Siedku z płacą 271 zł. 47 ct., na opał 24 zł. użytku z 1 morga 12⁰⁰ i wolnem mieszkaniem.

d) w Woli filipowskiej z płacą 293 zł. 9 ct. użytkiem 4 morgów 990⁰⁰ gruntu i wolnem mieszkaniem.

3. Na posadę nauczyciela przy szkołach filialnych w Czernej i w Radwanowicach z płacą 250 zł. w Niedzieliskach z płacą 300 zł. i wolnem mieszkaniem.

4. Na posady młodszych nauczycieli przy 2-klasowych szkołach etatowych w Dąbrowie i Groju z płacą 300 zł. i mieszkaniem.

Ubiegający się o te posady kandydaci kandydatki, mają wnieść podania należyte udokumentowane wykazem lat służby i tabelą kwalifikacyjną zaopatrzone za pośrednictwem swej przełożonej Władzy najdalej do dnia 15 kwietnia 1892 do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Chrzanowie.

Chrzanów, dnia 1 marca 1892.

Prezes c. k. Starosta.

L. 1171/pr. (1566)

Posada radcy sądu krajowego przy sądzie krajowym w Czerniowcach z poborami VII klasy rangi jest do obsadzenia.

Podania wnieść należy do Prezydium sądu krajowego w Czerniowcach najdalej do 6 kwietnia 1892.

We Lwowie, 12 marca 1892.

L. 1171/pr. (1567)

Dwie posady adjunktów przy c. k. sądzie krajowym w Czerniowcach w IX klasie rangi ze systemizowanymi poborami są do obsadzenia.

Podania wnieść należy do Prezydium sądu krajowego w Czerniowcach najdalej do 6 kwietnia 1892.

We Lwowie, 12 marca 1892.

L. 2111 (1571 1—3)
Sąd tutejszy potrzebuje od 1 kwietnia 1892 dyktarza z szybkim, czytelnym piśmem a wprawno do aktowania.
Miesięczne wynagrodzenie 25 zł. do 30 zł. a. w.
Zgłoszenia przy dołączeniu świadectw do 25 marca 1892.
C. k. Sąd powiatowy.
Sokołów, 13 marca 1892.

Kuratele.

L. 1318 (1508 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie ogłasza, że Józefa Pokrywę z Majdanu za marnotrawcę uznano i dla niego Jędrzeja Grucę z Majdanu kuratorem ustanowiono.
C. k. Sąd powiatowy.
Sieniawa, 14 lutego 1892.

L. 19370 (1503 3—3)
Hryń Maksymiszyn z Petlikowic uznany został marnotrawcą i niewłasnowolnym.
Kuratorem ustanowiono Michała Kowatyka z Petlikowic.
C. k. Sąd powiatowy.
Buczacz, 25 grudnia 1891.

L. 617 (1502 3—3)
Alojzy Trembacz i Marya Trembacz z Petlikowic uznani marnotrawcami i niewłasnowolnymi.
Kuratorem ustanowiono Wacława Osiaacza z Petlikowic.
C. k. Sąd powiatowy.
Buczacz, 31 stycznia 1892.

L. 2479 (1528 2—3)
Jędrzej Zajac i Lucya Zajac z Warzyc uznani za marnotrawców.
Kuratorem ustanowiony Wincenty Pawlik z Warzyc.
C. k. Sąd powiatowy miej.-del.
Jasło, dnia 15 stycznia 1891.

L. 11705 (1535 2—3)
Matwija Humeneckiego z Dobrzana uznano umysłowo chorym i bezwłasnowolnym.
Kuratorem dla niego ustanowiono Oleskę Płukara z Dobrzana.
C. k. Sąd powiatowy.
Szczeczek, dnia 29 lutego 1892.

L. 1270 (1543 2—3)
C. k. Sąd obwodowy wiadomo czyni, że opiekę nad Józefem Edwardem 2 im. Sekowskim synem śp. Edwarda Sekowskiego na czas nieograni czony przedłużył.
C. k. Sąd obwodowy.
Sanok, dnia 5 marca 1892.

L. 10784 (1552 2—3)
Ilko Owczar rolnik z Nizborga nowego uznany marnotrawcą.
Kuratorem jego Hawryło Pastuch z Nizborga nowego.
C. k. Sąd powiatowy.
Kopczyńce, 31 października 1891.

L. 1200 (1541 2—3)
Antoni Moździerz z Jodłówki uznanym został za marnotrawcę.
Kuratorem dla niego ustanowiono Józefa Osikę z Jodłówki.
Z c. k. Sądu powiatowego
Tuchów, dnia 25 lutego 1892.

Wyroki prasowe.

II. 51 (1313)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht in Wien als Präsidialgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 4 der periodischen Druckschrift: „Bäcker-Zeitung“, Organ der Bäckerarbeitschaft Österreich-Ungarns, vom 23 Februar 1892, in dem auf der 1 und 2 Seite enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: „Hunger! Eine zeitgeschichtliche Studie für Solche, welche gern satt werden möchten“, von F. S., die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme bestätigt und gemäß § 37 Pr. G. auf Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 27 Februar 1892.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht in Wien als Präsidialgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 200 der periodischen Druckschrift: „Illustrirte Wiener Volks-Zeitung“ mit der Beilage „Familien-Bibliothek“ vom 24 Februar 1892, in dem daselbst enthaltenen Artikel: I. auf der 2 Seite mit der Aufschrift: „Antifemismus und Religionshaß“

in der Stelle von „Das thun die Juden“ bis „schieren zu können“; II. auf der 2 Seite mit der Aufschrift: „Einzelner Fall“ in der Stelle von „Ja noch mehr!“ bis „Wählern“, und III. auf der 4 Seite der Beilage mit der Aufschrift: „Wie es geht“ im Abzuge „III“ das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Zugleich wird gemäß § 489 St. B. D. die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme bestätigt und gemäß § 37 Pr. G. auf Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 27 Februar 1892.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Präsidialgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 9 der periodischen Druckschrift: „Arbeiter-Zeitung“, Organ der österreichischen Socialdemokratie vom 26 Februar 1892 in nachstehenden Artikeln: I. unter der Rubrik: „Von nah und fern“ mit der Aufschrift: „Das Elend unter den Arbeitslosen in Wien“ auf Seite 1 in der Stelle von „Man hat gesucht“ bis „gemeldet worden sei“ und „Wie man die Arbeitslosigkeit curirt“ vom „Eingange“ bis „Höchst bezeichnende Fälle“; II. mit der Aufschrift: „Eine ämtliche Aufklärung“ in der Stelle von „Nun ihr verkrüppelten“ bis „Rentner zu sein“ auf Seite 2 das Vergehen nach § 300 St. G.; III. mit der Aufschrift: „Recht frohliches Osterfest“ auf Seite 2 das Vergehen nach § 300 respective nach Artikel III des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. für 1863; IV. mit der Aufschrift: „Die Arbeitslosigkeit“ auf Seite 3 in der Stelle von „Ihr halbnaekten Weber“ bis „es die Ordnung“ und von „Es wurde uns“ bis „Alle zusehen“ das Vergehen nach § 302 St. G.; V. unter der Rubrik: „Inland“ auf Seite 4 mit der Aufschrift: „Graz“ das Vergehen nach § 300 St. G.; VI. unter der Rubrik: „Bereine und Versammlungen“ auf Seite 5 mit der Aufschrift: „Wien“ in der Stelle von „Seit der letzten Versammlungen“ bis „Aufgebot des Elends sein“ das Vergehen nach § 300 St. G., und in der Stelle von „Gen. Poforny berichtet“ bis „ein Ende nehmen“ das Vergehen nach § 302 St. G.; VII. mit der Aufschrift: „Eingekendet“ auf Seite 6 das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Zugleich wird gemäß § 489 St. B. D. die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme bestätigt und gemäß § 37 Pr. G. auf Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 27 Februar 1892.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht in Wien als Präsidialgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nichtperiodischen ausländischen Druckschrift mit dem Titel: „Das Evangelium der Wahrheit“ von Otto Wihers von Gogh. Offene Antwort an die Herren Doctoren Fürst von Bismarck und Karl Munding, Verfasser von „Die Lügen des socialistischen Evangeliums“. Zürich, H. Streicher, 1890, auf den Seiten 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 14, 16 das Vergehen nach §§ 303 St. G. und auf Seite 8 auch das Verbrechen nach § 65 a. St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 27 Februar 1892.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnis vom 13 Februar 1892, Z. 1250, die Weiterverbreitung der bei Louis Seidel, Leipzig, Inselstraße 1, in deutscher Sprache gedruckten Bräunungsanleitung auf die bei Karl Mende in Leipzig erschienene Broschüre: „Zwei Monate im Wiener Landesgerichte, von Ferdinand von Lebekow“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 8 Februar 1892, Z. 136/1142, die Weiterverbreitung der Nr. 5 der Zeitschrift: „Nasa sloga“ vom 4 Februar 1892 wegen des Artikels: „Sa Kuarnerskih otokar“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 11 Februar 1892, Z. 3438, die Weiterverbreitung der Nr. 5 der Zeitschrift: „Vysehrad“ vom 6 Februar 1892 wegen des Artikels: „To nase mocna zastita“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 11 Februar 1892, Z. 3439, die Weiterverbreitung der Nr. 3 der Zeitschrift: „Socialni Demokrat“ vom 5 Februar 1892 wegen der Artikel: „Soudruzi“ und „Konec zlozedske statistiky“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsidialgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnis vom 16 Februar 1892, Z. 1199 Stf., die Weiterverbreitung der Nr. 42 der Zeitschrift: „Deutsche Volkszeitung“ vom 5 Februar 1892 wegen des Artikels: „Die Kluge des k. k. Bezirkschulrathes“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Präsidialgericht in Zara hat mit dem Erkenntnis vom 4 Februar 1892, Z. 710, die Weiterverbreitung der Beilage der Nr. 5 der Zeitschrift: „Katolicka Dalmacija“ vom 28 Jänner 1892 wegen des Artikels: „O Bosnjaku i Bosnjakovicima“ nach § 65 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 8091 (1363 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie wzywa tych, którzy jako wierzyciele mają roszczenie do spadku po zmarłej dnia 24 października 1891 bez rozporządzenia ostatniej woli Maryannie Kardaś z Jnwałdu, aby na terminie dnia 24 marca 1892 o godzinie 9 rano w tutejszym sądzie celem zgłoszenia i wykazania swych pretensyj się stawili, lub do tego czasu swą prośbę pisemnie wnieśli, inaczej bowiem do spadku, gdyby takowy przez zaspokojenie zgłoszonych wierzytelności wyczerpniętym został, nie mogliby rościć sobie pretensyj, jak tylko o tyle, o ile im prawo zastawu przysłuży.

C. k. Sąd powiatowy.
Andrychów, dnia 15 stycznia 1892.

L. 15003 (1570 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Fecka Sterzenia, że Wolf Wertheimer wniósł przeciwko niemu pod dniem 24 grudnia 1891 l. 15003 pozew o zapłacenie kwoty 57 zł. wa., na który termin do rozprawy sumarycznej na dzień 18 marca 1892 o godz. 9 rano wyznaczony i dla niego kuratorem ad actum adw. dr. Słeczkowski ustanowiony został, a równocześnie wzywa się go, by o swoim miejscu zamieszkania tutejszy sąd zawiadomił lub sobie pełnomocnika ustanowił, gdyż inaczej szkodliwe skutki zżąd wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Gorlice, dnia 28 grudnia 1891.

L. 11848 (1569 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia Ignacego Jurskiego w Warszawie zamieszkałego, że przeciwko niemu jako deklarowanemu spadkobiercy śp. Feliksa Rogoyskiego wniósł Jakób Nebenzahl, syn Barucha pozew o zapłacenie kwoty 160 zł. wa., na który termin do obrony na dzień 18 marca 1892 wyznaczony został, i że dla niego kuratorem adwokat dr. Meumann ustanowiony został, a zarazem wzywa się go, by sobie pełnomocnika ustanowił i o takowym tutejszy sąd zawiadomił, gdyż inaczej szkodliwe skutki zżąd wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Gorlice, dnia 31 grudnia 1891.

L. 1131 (1560 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach dolnych zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Sir Edwarda Thorntona, że c. k. Prokuratora skarbu we Lwowie wniósł przeciwko niemu prośbę o dozwoleńie przewoźniczej sekwestracji dochodów z kopalni nafty w Łodynii na gruntach skarbowych się znajdujących, celem zabezpieczenia pretensyj wys. Skarbu w kwocie 50.000 zł. wa. i że dla niego kurator w osobie p. Alfonsa Jastrzebskiego ustanowiony został.

Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca pobytu Sir Edwarda Thorntona, by temuż ustanowionemu dlań kuratorowi potrzebnych do obrony praw jego informacji dał, lub by w miejsce tegoż innego zastępcę sobie ustanowił, i o tem sądowi doniósł, gdyż wszelkie z zaniedbania tego wynikłe złe następstwa sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Ustrzyki dolne, 29 lutego 1892.

L. 1311 (1337 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy wzywa nieobecne Józefa Wagnera, aby się do spadku zmarłej w Gernakówce w dniu 24 grudnia 1888 z pozostawieniem kodycylarnego ostatniej woli rozporządzenia z daty Gernakówka 24 grudnia 1888 matki Katarzyny Wagnerowej w przeciągu jednego roku w sądzie tutejszym zgłosił i oświadczył, gdyż inaczej ta rozprawa spadkowa tylko ze spadkobiercami oświadczeniami i ustanowionym dlań kuratorem Hnatem Uhrzyn przeprowadzoną i ukończoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.
Mielnica 17 lutego 1892.

L. 2308 (1323 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Hrycaka, że na skargę wekslową

spółki handlowej rolniczo przemysłowej w Kołomyi przeciw Georgowi Heuchert i Towarzystwom pto 90 zł. de praes 18 lutego 1892 l. 2308 wydał w dniu dzisiejszym do l. 2308 nakaz zapłaty i egzemplarz takowego dla współpозwanego Szymona Hrycaka wystosowany doręczył do rąk kuratora ad actum dlań w osobie adwokata dr. Allerhanda z zastępstwem adw. dr. Schustera równocześnie ustanowionego.

Wymieniony pozwany ma ustanowionemu kuratorowi środki prawne obrony wskazać lub innego zastępcę ustanowić i sądowi oznajmić, ileże skutki zaniedbania sam poniesie.

Z c. k. sądu obwodowego.
Kołomyja, 20 lutego 1892.

L. 1690 (1390 3—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Helenę Kruszelnicką, że z powodu wniesionego przeciw niej przez Majera Rappaporta pozwu o zapłacenie sumy wekslowej 969 zł. 77 ct. kurator dla niej w osobie dr. Mijakowskiego adwokata w Złoczowie ustanowionym został a jej rzeczą będzie temuż kuratorowi potrzebną informację udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

C. k. Sąd obwodowy.
Złoczów, dnia 5 marca 1892.

L. 1875 (1359 3—3)
Tutejszy Sąd obwodowy powiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Jana i Eufrozynę Krasiewiczów, że przed stanowczym załatwieniem prośby gminy Stanisławowa o wykreślenie na ich rzecz zaprenotowanego kontraktu kupna karczmy w stanie biernym dóbr Knihinin wykazu hipotecznego 231, do rozprawy w myśl § 45 ust. hip. termin na 26 kwietnia 1892 w biurze I wyznaczono i dla nich adw. dr. Gelerntera kuratorem zamianowano — wobec czego jest ich rzeczą wcześniej temuż kuratorowi dla wykazania justyfikacji wyżej pomienionej prenotacji odpowiednio dowody udzielić lub też sądowi innego zastępcę przedstawić, ile że ponieśliby z tego zaniedbania dla nich wyniki skutki prawne.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Stanisławów, 6 lutego 1892.

L. 253 (1498 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Tyczynie ogłasza w myśl § 22 ust. z 19 maja 1874 l. 70 dup., że c. k. Dyrekcja ruchu kolei państwowych w Krakowie wniosła dnia 12 stycznia 1892 do l. 253 do sądu tutejszego prośbę o wydzielienie gruntów w gminie katastr. Siedliska i Lubenia pod kolej państwową Jasło-Rzeszów nabytych, która to prośba wraz z załącznikami w tut. sąd. urzędzie ksiąg gr. przejrzaną być może.

Wzywa się zatem tych wszystkich, którzyby zamierzonym wydzielaniem czuli się być pokrzywdzonymi, aby zarzuty i pretensje swe w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 maja 1892 wyznaczonym w tut. sądzie tem pewniej zgłosili, ile że zarzuty po upływie tego terminu wnoszone i prawa rzeczowe do gruntów powyższych na dniu, w którym edykt niniejszy w tut. sądzie wywieszony został, tj. na dniu 1 maja 1892 lub po tym dniu przeciw poprzednim właścicielom zgłoszone, wcale uwzględnione nie zostaną, a uzyskanie praw rzeczowych tylko w tym wypadku będzie skuteczne, jeżeliby owe grunta do wykazu księgi kolejowej wcielone nie zostały.

C. k. Sąd powiatowy.
Tyczyn, 26 lutego 1892.

L. 9337 (1292 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do powszechnej wiadomości, że na żądanie Paraski ze Szczesniaków Binczarowskiej wdrożono postępowanie sądowe w celu przeprowadzenia dowodu śmierci Benedykta Szczesniaka, syna Jana i Justyny Szczesniaków, urodzonego w dniu 26 marca 1838 w Polanach, który według podania petentki opuścił w r. 1871 stałe swoje miejsce zamieszkania Polany i udał się wraz z Mykitą Lorcakiem gospodarzem z Polan do Węgier, gdzie przy robocie drogi kolei żelaznej w miejscowości Somos łącznie z Mikitą Lorcakiem jako robotnik był zajęty, w ciągu roboty atoli ciężko zachorował, a w skutek tego do szpitala w Somos odwieziony, tamże w dniu 6 maja 1871 w stanie bezzernym życie zakończył, a do metryki śmierci mylnie jako Justyn Szczesniak wciągnięty został.

Wzywa się więc wszystkich, którzyby o Benedyckie Szczesniaku jakąkolwiek wiadomość mieli, aby jej bądź tut. sądowi, bądź też ustanowionemu dla Benedykta Szczesniaka kuratorowi adw. dr. Mieczysławowi Chlebowskemu w Nowym Sączu do dnia 1 sierpnia 1892 udzieliłi.

C. k. Sąd obwodowy.
Nowy Sącz, 16 stycznia 1892.

L. 1035 (1269 3—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie, zawiadamia niniejszem Jakóba Rothenberg że na prośbę Mendla Immeles de praes 11 lutego 1892 do l. 1035 tusadową uchwałą z dnia 13 lutego 1892 do l. 1035 przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 120 zł. aw. zpn. wydany został.

Gdy pozwany Jakób Rothenberg z życia i miejsca pobytu jest niewiadomym, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania go w niniejszej wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem tutejszego adw. dr. Wittlina z dodaniem mu na zastępcę adw. dr. Billeta.

Upominamy niniejszym edyktem pozwanego aby się do ustanowionego kuratora zgłosił i jemu swe kroki obronne podał lub innego obrońcę wybrał, c. k. sądowi doniósł i w ogóle wszystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe z skutki sobie samemu będzie musiał przypisać.

Złoczów, dnia 13 lutego 1892.

L. 6968 (1308 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie zawiadamia niewiadomego Semana Maryna, że brat jego śp. Iwan Maryn z Woli niższej zmarł dnia 14 lipca 1890 bezpotomnie i beztestamentalnie z wezwaniem, by w ciągu roku od daty tego obwieszczenia zgłosił się w sądzie tutejszym do spadku, gdyż inaczej rozprawa spadkowa po zmarłym z ustanowionym dla Semana Maryna kuratorem Ludwikiem Rzewuskim z Rymanowa i z resztą spadkobierców przeprowadzoną będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Rymanów, 10 października 1891.

L. 6511 (1205 3—3)
C. k. Sąd obwodowy wdrażając postępowanie względem uznania za zmarłego Michała Madeja, syna śp. Kaspra Madeja z Poniżki, który według podania przed laty jeszcze 35 we Włoszech umrzeć miał, wzywa tegoż Michała Madeja, oraz każdego, ktoby o życiu lub śmierci jego miał wiadomość, aby o tem albo tutejszemu sądowi, albo kuratorowi p. adw. dr. Markowi w Wadowicach doniósł, w przeciwnym bowiem razie po bezskutecznym upływie jednego roku, który na dzień ostatni miesiąca marca 1893 się naznacza, tenże Michał Madej za zmarłego uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy.

Wadowice, dnia 6 lutego 1892.

L. 2898 (1297 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie podaje do wiadomości, że dnia 9 sierpnia 1886 zmarł w Łętowni Jędrzej Kołodziejczyk z pozostawieniem kodycyłu, którym grunt zapisał żonie swej Zofii.

Wzywa się niewiadomą z miejsca pobytu Katarzynę Hanusiak, aby w przeciągu roku jednego licząc od dnia ogłoszenia zgłosiła się w tut. sądzie i wniosła oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony ze zgłaszającymi się z kuratorem Józefem Czystczanikiem dla niej ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 2 marca 1892.

L. 5393 (1203 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu ustanawia w sprawie utworzenia nowego ciała tabularnego część Chomranice w h. 752 dla niewiadomego z miejsca pobytu i życia Izaka Hermana Elzholza, celem doręczenia tamże tus. uchwały z dnia 28 Września 1889 l. 5372 kuratorem ad actum p. adw. dr. Sterkowicza w Nowym Sączu.

Nowy Sącz, 1 sierpnia 1891.

L. 16298 (1254 2 3)
C. k. Sąd powiatowy w Sniatynie zawiadamia Markusa Seidner, że w sporze Salomonna Klugmanna przeciw niemu pto 27 zł. 46 ct. aw. a wyznaczono termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 21 kwietnia 1892.

Wzywa się Martha Seidner ażeby ustanowionemu dla niego kuratorowi adwokatowi dr. Dawidowiczowi w Sniatynie przed terminem powyższym udzielił informacji lub wskazał kogo zastępcą swym w sporze tym mieć chce.

C. k. Sąd powiatowy.

Sniatyn, 4 lutego 1892.

L. 6462 (1395 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Marcina Owsianego i Teresę z Kopciów Owsianą że Szyja vel Szyja Muschel z Dąbrowy przeciw nim wytoczył pozew de praes. 29 maja 1891 l. 6462 o uznanie własności i przepisanie hipoteczne realności lwh. 169 ks. gr. gm. Bagienica objętej i że termin do tej rozprawy na dzień 21 kwietnia 1892 o godzinie 9 rano wyznaczony został.

Wzywa się zatem powyższych pozwa-

nych, aby do owego terminu albo sami się zgłosili lub też ustanowionemu kuratorowi ad actum dr. Psarskiemu adwokatowi w Dąbrowie bliższe szczegóły do obrony w tej sprawie podali, w przeciwnym bowiem razie wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 16 czerwca 1891.

L. 4821 (1328 3—3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Michała Cebulę iż 7 kwietnia 1887 umarła w Jadownikach podgórnych jego córka Anna Kądziołkowa i wzywa się go, aby w ciągu jednego roku wniosł oświadczenie do spadku po niej, gdyż inaczej spadek ten byłby pertraktowany z dziedzicami zgłaszającymi się i kuratorem Kazimierzem Książkiem dla niego ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko 17 lutego 1892.

L. 5934 (1392 1—3)
C. k. Sąd delegowany miejski w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Karbowskiego, że Maryanna z Karbowski Kościółkowa wytoczyła przeciw niemu pozew z dnia 23 stycznia 1892 l. 3097 o zapłacenie sumy 200 zł. mk. i że do zastępstwa jego ustanowiono kuratorem p. adw. dr. Schoena.

Kraków, 13 lutego 1892.

L. 1073 (1338 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy wzywa nieobecnych Marka Tychonów, Iwana Dokię i Maryę Sańdiuków aby w przeciągu jednego roku wniosli oświadczenie do spadku zmarłego w Olchowcu w dniu 3 marca 1871 Mikołaju Cybuchu, gdyż w razie przeciwnym ta rozprawa spadkowa ze spadkobiercami oświadczonymi i kuratorem nieobecnym Jurią Wołoszczukiem przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielnica, 27 kwietnia 1891.

L. 7862 (1568)
C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Wojciecha Steca i Rozalię ze Steców Kotecką, że Wincenty i Teofila Stecowie pod dniem 31 grudnia 1886 l. 8574 wytoczyli pozew leżący masie spadkowej Szczepana Steca względnie jego deklarowanym spadkobiercom Franciszkowi Stecowi, Józefowi Stecowi, niewiadomym z miejsca pobytu Wojciechowi Stecowi i Rozalii ze Steców Koteckiej do rąk kuratora, małoletnim Janowi Stecowi, Jakóbowi Stecowi, Maryi Stecownie i Barbarze ze Steców Janikowej do rąk ich matki i opiekunki Zofii ze Steców Stecowej o dotrzymanie kontraktu kupna sprzedaży z dnia 15 lutego 1886 i uznanie powodów za właścicieli oraz oddanie im części ciała hipotecznego objętego w h. 74 księgi gruntowej gminy Moszczenica zpn., że dla niewiadomych z miejsca pobytu Wojciecha Steca i Rozalii ze Steców Koteckiej ustanowiono kuratorem ad actum Franciszka Steca i że do rozprawy ustnej termin na dzień 25 kwietnia 1892 o godzinie 9 przed południem.

Jest tedy rzeczą Wojciecha Steca i Rozalii ze Steców Koteckiej wszelkie do obrony służące środki przed powyższym terminem ustanowionemu kuratorowi udzielić względnie osobiście do rozprawy stanąć lub ianego kuratora ustanowić.

C. k. Sąd powiatowy.

Biecz, 3 marca 1892.

L. 5852 (1396 1—3)
W skutek prośby Itte Pilpel, Arona Pilpla właścicieli realności wyk. hip. l. 2834 objętej w Horodence położonej wdraża się postępowanie w celu umorzenia prawa zastawu dla sumy 450 zł. mk. na powyższej realności na rzecz Szmaja Melzera na prośbę tegoż de praes 27 lipca 1887 l. 342 na karcie C. powyższej realności zhipotekowanego.

Dla niewiadomego z miejsca pobytu Szmaja Melzera względnie tegoż spadkobierców ustanawia się kuratorem dr. Białkowskiego z Horodenki.

Szmaję Milzera wzywa się, ażeby w przeciągu roku od dnia 1 ogłoszenia licząc zgłosił swoje pretensje od powyższej wierzytelności, w przeciwnym razie prawo zastawu dla wierzytelności powyższej z księgi gruntowej jako zgasałe w skutek przedawnienia wykreślone zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka, 26 czerwca 1892

L. 5382 (1322 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jasle poleca wpisanie do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie Pierwsze Galicyjskie Towarzystwo dla krajowego przemysłu tkackiego zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na siódmym posiedzeniu Rady zawiadowczej w

dnia 19 i 20 lipca 1891 w Krośnie odbytem w miejsce Kazimierza Orpiszewskiego, który na odbytem we Lwowie dnia 29 Października 1890 piątym posiedzeniu rady zawiadowczej wyżej wymienionego towarzystwa przewodniczącym dyrektorem tegoż towarzystwa był wybranym, Wiktor Drzymuchowski przewodniczącym dyrektorem wspomnianego Towarzystwa obrany został.

Jasło, dnia 31 października 1891

L. 2884 (1324 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu dr. Józefa Romaszkan, iż wydany na prośbę Kasy oszczędności miasta Kołomyi przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 107 zł. zpn z dniem 13 lutego 1892 l. 2005 ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr. Krobickiemu ze substytucją adw. dr. Staubera doręczony został.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Kołomyja, 1 marca 1892.

L. 644 (1389)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy „Filip Alexandrowitz“ handel owoców suszonych, wiktuałów smalcu i słoniny w Podgórzu której używać będzie Filip Alexandrowicz jako właściciel, podpisując takową po polsku „Filip Alexandrowicz“ zaś po niemiecku „Philip Alexandrowitz“.

Kraków, dnia 15 stycznia 1891.

L. 761 (1388)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zarządza w rejestrze dla firm pojedynczych przy firmie „M. Petersein“ fabryka maszyn i towarów metalowych w Krakowie następujące wpisy:

1. wpisanie, że Marcin Petersein, do tychczasowy właściciel tej firmy odstąpił ją Rudolfowi Peterseimowi na własność, który w ten sposób podpisywać będzie, że pod tychczasową firmą „M. Petersein“ swoje imię i nazwisko „Rudolf Petersein“ umieści;

2. wykreślenie prokury udzielonej przez Marcina Peterseima Rudolfowi Peterseimowi.

Kraków, 15 stycznia 1892.

L. 13915 (1358 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu wzywa uiniejsem posiadacza 4 1/2, prec. książeczki wkładowej kasy oszczędności miasta Przemyśla z 15 grudnia 1888 l. 18843 na 46 zł. 17 ct. opiewającej na imię gr. kat. probostwa w Bednarce wystawionej, a na gr. kat. konsystorza winkulowanej, aby takową w przeciągu 6 miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ tem pewniej tutejszemu Sądowi okazał, ileż inaczej takowa za amortyzowaną i nieważną uznaną zostanie.

Przemyśl, 7 listopada 1891,

L. 1572 (1382 1 3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu 1. Hindę Rywę Graber, 2. Szyję Lusta, Majera Lusta, Chanę Ryfkę Beck i Scheindę Horowitz współwłaścicieli realności pod lk. 246 Dz. VIII. w Krakowie położonej, tudzież tychże niewiadomych spadkobierców, że celem doręczenia tymże ts. uchwały tabularnej z dnia 5 czerwca 1891 l. 13799 dozwolającej adnotacji na karcie A. realności l. 246 Dz. VIII. w Krakowie, że realność ta na uchwałę Magistratu miasta Krakowa za pustkę uznaną została, tudzież celem doręczenia dalszych uchwał w tej sprawie zapasę mogących ustanowiono dla nich kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Deichesa w Krakowie.

Kraków, dnia 22 stycznia 1892.

L. 5695 (1383 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Benjamina Eisena, że przeciw niemu wniosło Towarzystwo kredyt. rękodzielników i przemysłowców w Krakowie pozew de praes 23 lutego 1892 l. 5695 o wydanie nakazu zabezpieczenia sumy wekslowej 360 zł. w. a. z przyn. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zabezpieczenia z dnia 26 lutego 1892 l. 5695 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Adolfowi Grossowi z substytucją adw. dr. Wechslera w Krakowie, i poleca Benjaminsowi Eisenowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze

Kraków, dnia 26 lutego 1892.

L. 650 (1577)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Fischla Weintrauba, że Chil Kranz wniosł przeciw niemu pozew dnia 25 stycznia 1892 l. 650 o zapłacenie 50 zł. w skutek czego termin do rozprawy na 28 marca 1892 o 9 rano wyznaczono i że dla niego Mojżesza Dawida z Dębicy kuratorem ustanowiono.

Wzywa się go, aby kuratorowi informacji udzielił, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki s bie przypisze.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Dębica, dnia 15 lutego 1892.

L. 379 (1522 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia wierzytelom hipotecznym majątności Sielec część w tutejszych księgach gruntowych w wyk. hip. l. 651 na imię Heleny Jaworskiej zapisanej, że wynagrodzenie za prawo wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w tej majątności w ilości 397 zł. 46 ct. wa. wymierzonym zostało i że w celu przyznania tego wynagrodzenia wzywa się wszystkich wierzytelom hipotecznych, aby w terminie trzech miesięcy, a mianowicie do dnia 15 maja 1892 wierzytelności swoje tutaj zgłosili, przyczem się im oznajmia, iż niezgłaszający się przy rozprawie przekazawczych słuchanymi nie będą i będą tak uważani, jak gdyby na przekazanie swych wierzytelności do powyższego wynagrodzenia wedle pierwszeństwa hipotecznego zezwolili i że tracą prawo czynienia zarzutów przeciwu godzie, któryby stawający interesenci zawarli, jeżeli wierzytelność ich według porządku hipotecznego została do wynagrodzenia przekazaną albo na gruncie zabezpieczoną

Wymogi zgłoszenia są następujące:

1) dokładne wymienienie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania zgłaszającego się lub jego pełnomocnika, zaopatrzonego w legalizowane pełnomocnictwo;

2) oznajmienie wierzytelności wymaganej tak w kapitale jak i w procentach;

3) oznajmienie pozycyi tabularnej zgłoszonej wierzytelności;

4) wymienienie zamieszkałego w tutejszym okręgu pełnomocnika do odbierania uchwał, jeżeli zgłaszający się poza tutejszym okręgiem mieszka, inaczej bowiem uchwały przesyłanymi będą pocztą ze skutkiem doręczenia do własnych rąk.

Zarazem zawiadamia się Helenę Jaworską, że ustanowiono jej do sprawy o przyznanie powyższego wynagrodzenia kuratorem p. adw. dr. Irzyckiego Maciejewskiego z substytucją p. adw. dr. Kohna.

C. k. Sąd obwodowy.

Sambor, 26 stycznia 1892.

L. 1556 (1360 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Rothenberga, że na prośbę Artura Gottlieba de praes. 29 lutego 1892 d. l. 1556 tusadową uchwałą z dnia 1 marca 1892 do l. 1556 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 150 zł. zpn. wydany został, gdy tedy pozwany Jakób Rothenberg z życia i miejsca pobytu jest niewiadomym, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania go w niniejszej wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem tutejszego adw. dr. Kołaczkowskiego z dodaniem mu na zastępcę adwokata dr. Wittlina.

Upominamy niniejszym edyktem pozwanego, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił i jemu swe kroki obronne podał lub innego obrońcę wybrał. c. k. sądowi doniósł i w ogóle wszystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe z skutki sobie samemu będzie musiał przypisać.

C. k. Sąd obwodowy.

Złoczów, dnia 1 marca 1892.

L. 480 (1526 1—3)
Jego Ekscelencya Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował dla drugiej zwyczajnej kadencji posiedzeń sądu przysięgłych w r. 1892 rozpoczynającej się dnia 9 maja 1892 o godzinie 9 rano przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie prezydenta tego sądu przewodniczącym, zastępcami rudoć Michała Hofmoka, Kamila Krafy, Jana Szankowskiego, Władysława Łuckiego, Konstantego Starosolskiego, Emila Komarnickiego.

Stanisławów, 11 marca 1892.

L. 38646 (1391 1—3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany zawiadamia nieznana z miejsca pobytu Józefę Lewartowską, iż w sprawie Rozalii Gągulskiej przeciwko niej pto 160 zł. z przynależnościami ustanowiono dla niej kuratorem adwokata dr. Koya, któremu wyrok w tej sprawie zapadły z dnia 15 czerwca 1891 l. 17685 a dla niej przeznaczony doręczono.

Zaleca się jej zarazem, by kuratorowi potrzebnych informacji udzieliła, lub też innego pełnomocnika sądowi przedstawiła, gdyż inaczej skutki zaniedbania tego samej sobie przypisać będzie musiała.

Z c. k. Sądu pow. m. dl.

Kraków, 5 listopada 1891.

Farby, lakiery, pokosty, pendzle, najlepszą masę do zapuszczania podłóg

Zamówienia z prowincyi skutecznie się odwrotną pocztą.

Do wydzierżawienia dobra Danilez z Herawcem

razem lub osobno. W Danilezu 522 morgów roli, 334 łak; w Herawcu 211 morgów roli, 217 łak. Powiat Żółkiew. Godzina drogi do murwanego gościca, 3 godziny do Lwowa. Pośrednictwo wykluczone. Zgłaszać się pod adresem: Adam Obertyński, Nowosioło, o. p. Kulików. We Lwowie udziela bliższych wiadomości: Emil Obertyński, ulica Kraszewskiego L. 17. 276

34krotnie premiowana parowa fabryka pierników i sucharków L. Czyńskiego w Jarosławiu

pierniki w rozlicznych gatunkach na sztuki i w paczkach, obwarzanecki 25 sztuk za 10 ct., nugat po 5 i 10 ct., ciastka deserowe, biszkopty Alberty Piernik higieniczny, który podług uznania lekarzy w delikatny a radykalny sposób usuwa wszystkie dolegliwości pochodzące z leniwego trawienia, jak: brak apetytu, niesmak, zgaga, wzdęcia, obstrukcja, hemoroidy i t. p. Jako nowość

Gau-Gau

przysmak bardzo delikatny w pudełkach po 20 ct. (Ostrzeżenie przed lichymi naśladowcami. Każde pudełko zaopatrzone jest napisem L. Czyński, Jarosław).

Powyższe wyroby są do nabycia we własnych sklepach we Lwowie, Krakowie, Przemyslu, Jarosławiu, Wiedniu, Pradze i po wszystkich znaczniejszych handlach korzennych. — Zamówienia wysyłają się z największą starannością. 279

Inżynier, mechanik,

specjalista do budowy wodnej, młynów i melioracji majątków, pracuje od lat trzydziestu dla podniesienia tego przemysłu i kultury krajowej. Przez własne wynalazki, umiejętne zastosowanie wiedzy, udało mi się wytworzyć cały szereg kombinacji, za pomocą których ochraniać, zakłady wodą pędzone, od zawiści ścieżnych, od zamulenia, od szronu czyli lepu („szerecz”, „łof”), od obmarzania kół, chociażby i największych podsiębirnych, bez osalania i radykalnie raz na zawsze. To wszystko bardzo małym kosztem, a przytem często zyskuje się znać i na sile dynamicznej. Budowałem jazy czyli przegły, z łoża lub haszozu, które przeszły lat trzydzieści stoją. Buduję szluzę z grantowymi zastawkami zupełnie otwarte z wiszącym mostem, tak, iż razem z zastawkami i ich słupki się wyjmują i całą szerokością, nawet przy konstrukcji drewnianej, do 40 stóp wody itp., swobodnie przepływają. Zabezpieczam groble od wymywania falą bagatelnyim środkiem, tak, że one mają czas zarosnąć. Mogę zaręczyć, że nie ma trudności i kwestyi w całym wodnym dziele, której bym ja nie rozwiązał i do skutku z łatwością nie do prowadził. Adres: ANTONI MATIAS HERMANN, Biuro dzienników, Lwów, ulica Karola Ludwika 9. 330

HOTEL IMPERIAL

Niniejszem mamy zaszczyt zawiadomić Szanowną Publiczność, że urządziliśmy nowy hotel o 80 pokojach w pałacu kolei państwowej przy ulicy Trzeciego Maja L. 3 pod nazwą 185

„HOTEL IMPERIAL“

i z dniem 6 lutego 1892 oddaliśmy go do użytku publicznego.

Pokoje są urządzone z największym komfortem. Restauracja pod własnym zarządem w hotelu.

Pokoje od 80 ct. w. a.

Dziękując za dotychczasowe względy w hotelu Centralnym, polecam się i tutaj nadal łaskawym względem. Z głębokim szacunkiem

Janowicz & Strzelecuk,

Syróp ziołowo-słodowy dr. Seeburgera

znakomity i wypróbowany środek przeciw wszelkim chorobom piersiowym,

krtani, kokluszowi, chrypce i t. d. 92

Cena butelki wraz z przepisem użycia 50 ct.

Główny skład w aptece pod „Srebrnym Orłem“

Zygmunta Ruckera

we Lwowie.

Zamówienia z prowincyi skutecznie się odwrotną pocztą.

Sztuczne zęby i szczęki

według najnowszego systemu amerykańskiego w kauczuku, złocie, i celluloidzie, jako też wszelkie reparacje zębów trwale i tanio, także na raty wykonywa atelier dentystryczno-techniczne

B. BERGERA

we Lwowie ul. Karola Ludwika L. 5 w domu Wgo p. Stromengera

Największy wybór haftów.

Magazyn MIKOŁAJA LUDWIGA

we Lwowie przy ul. Halickiej L. 4. poleca

w największym wyborze

do wszelkich robót damskich jakoto: 153

włóczki, jedwabie, filozele, kanwy, Congress we wszystkich gatunkach.

Na żądanie cenniki próbki gratis.

Łaskawe zlecenia z prowincyi załatwia odwrotną pocztą.

Guziki.

Fabryka

wytworów chemicznych i nawozowych

Spółki komandytowej

Juliana Wanga

we Lwowie

(Kantor: ulica Żółkiewska 82.)

poleca pod zasiewy wiosenne:

Mączkę kościelną

preparowaną kwasem siarkowym.

Superfosfat

z kości łub z fosforytów

Mączkę z żużli Tomasa 164

Saletrę chilijską

a do karmy zwierząt domowych, drobiu i t. d.

Fosforan wapniowy

Cenniki i sposób użycia na żądanie bezpłatnie i franco.

poleca założona w roku 1843 firma handlu

WOLF CZOPP

Lwów, ul. Żółkiewska 2, (plac Krakowski).

W żadnym pokoju lub salonie, a szczególnie w pokojach dla chorych nie powinno brakować mojej 208

„sztucznie perfumowanej paproci i woni drzew szpilkowych“, która ożonem napętnia powietrze w pokoju, działa desinfekcyjnie i oczyszczająco powietrze, orzeźwiająco.

Jedynie zastąpić może zielony, zbiawieny las szpilkowy.

Cena za 50 pudełek zł. 2.60.

100 5.—

Posyła się za pobraniem pocztowym. W razie gdyby się nie przydały, mogą być bez trudności napowrót zwrócone.

Chemiczne laboratorium

Henryka Spielmannna

Wiedeń, Fünfhaus, Schönbrunnerstrasse 44.

Centralne biuro sprawunków

dla prowincyi 117

Lwów, ulica Kopernika L. 11.

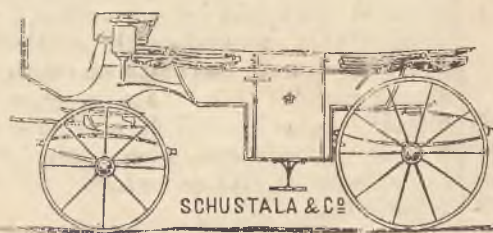
Włody, wykształcony i zdolny rysownik, jakoteż rytownik litograficzny, wykonywa portrety kredkowe z fotografii w rozmaitych wielkościach nader udanie, jak i wszelkie roboty w zakresie rysownictwa i rytownictwa litograficznego wchozące, poszukuje posady w zakładzie litograficznym lub też w jakim urzędzie budownictwem jako zdolny rysownik i kopista. Adres: Edmund Loeffler w Radymnie, zgłoszenia uprasza się w liście zamkniętym nadsyłać. 316

Największy

nesseldorfskiej fabryki

skład powozów

przedtem Schustala i Sp.

SCHUSTALA & Co

we Lwowie, przy ul. Karola Ludwika 5. 304

Rok założenia 1855.

Tadeusz Miłaszewski

zegarmistrz,

we Lwowie, ulica Akademicka L. 3

poleca swój

skład zegarków kieszonek i stołowych, ściennych szwarcwaldzkich i podróżnych.

Każda sprzedaż i reparacja pod gwarancją.

(Lwów, Impressa) 264

Wyłączny skład

maszyn i

do uprawy

dla całej Galicji

narzędzi

rolni

Rud. Sacka w Plagwitz pod Lipskiem,

u S. A. Bubera Synów we Lwowie, ulica Jagiellońska L. 13.

Części składowe w zapasie. — Cenniki i opisy franko. 228

Nowe racjonalne postępowanie lecznicze. Świadczenia renomowanych lekarzy. Nieszkodliwe bez lekarstw.

Wszystkim chorym na nerwy

poleca się najusilniej wyszła w XXII. wydaniu broszurę 2374

Romana Weissmanna

o chorobach nerwowych i paraliżach, tychże zapobieganiu i leczeniu.

Otrzymać można bezpłatnie w aptece K. Krzyżanowskiego we Lwowie.

Kantor wymiany

c. k. uprz. gal. akcyj. Banku hipotecznego

kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety po kursie dziennym najdokładniejszym nie licząc żadnej prowizji.

Jako dobrą i pewną lokację poleca

4 1/2 pre. listy hipoteczne

5 pre. listy hipoteczne premiiowane

5 pre. listy hipoteczne bez premii

4 1/2 pre. listy Towarz. kredytowego ziemskiego.

4 1/2 pre. listy Banku krajowego

4 1/2 pre. pożyczkę krajową galicyjską

4 pre. pożyczkę propinacyjną galicyjską

5 pre. pożyczkę propinacyjną bukowicką

4 1/2 pre. pożyczkę węgierskiej kolei państwowej

4 1/2 pre. pożyczkę propinacyjną węgierską

4 pre. węgierskie Obligacje indemnizacyjne,

które to papiery Kantor wymiany Banku hipotecznego zawsze nabywa i sprzedaje po cenach najkorzystniejszych.

Uwaga: Kantor wymiany Banku hipotecznego przyjmuje od P. T. kupujących wszelkie wylasowane a już płatne miejscowe papiery wartościowe, tudzież zapadłe kupony z gotówką, bez wszelkiego patrzenia, zaś zamiejscowe, jedynie za poręczeniem rzeczywistych kosztów.

Do efektów, u których wyczerpały się kupony, dostarcza nowych arkuszy kuponowych, za zwrotem kosztów, które sam ponosi. 52